

You are accessing the Digital Archive of the Catalan Review Journal.

By accessing and/or using this Digital Archive, you accept and agree to abide by the Terms and Conditions of Use available at http://www.nacs-catalanstudies.org/catalan_review.html

Catalan Review is the premier international scholarly journal devoted to all aspects of Catalan culture. By Catalan culture is understood all manifestations of intellectual and artistic life produced in the Catalan language or in the geographical areas where Catalan is spoken. Catalan Review has been in publication since 1986.

Esteu accedint a l'Arxiu Digital del Catalan Review

A l' accedir i / o utilitzar aquest Arxiu Digital, vostè accepta i es compromet a complir els termes i condicions d'ús disponibles a http://www.nacs-catalanstudies.org/catalan_review.html

Catalan Review és la primera revista internacional dedicada a tots els aspectes de la cultura catalana. Per la cultura catalana s'entén totes les manifestacions de la vida intel·lectual i artística produïda en llengua catalana o en les zones geogràfiques on es parla català. Catalan Review es publica des de 1986.

Els llibres de poesia de Josep Carner **Jaume Coll**

Catalan Review, Vol. VI, number 1-2 (1992), p. 11-163

ELS LLIBRES DE POESIA DE JOSEP CARNER

JAUME COLL

Els llibres de poesia descrits en aquest treball (trenta-dos títols publicats pel poeta en els seixanta-dos anys que separen el primer, el *Llibre dels poetas*, 1904, de l'últim, *El tomb de l'any*, 1966, la qual cosa representa una mitjana d'un llibre cada dos anys) tenen en comú una característica essencial: tots van ser lliurats a l'estampa per l'autor en còpia per ell estesa (i, *in praesentia*, controlats directament o, *in absentia*, emparats sota la seva tutela). A més a més, cap d'aquests volums (ni els homònims) no conté l'idèntic text (o la idèntica lliçó en tots els versos) d'un altre d'anterior. Integren tots junts el corpus poètic imprès en llibre de Josep Carner.

LIP	<i>Llibre dels poetas</i>	1904
Cor	<i>Corones</i>	1904
PrS	<i>Primer llibre de sonets</i>	1905
FrS	<i>Els fruits saborosos</i>	1906
SeS	<i>Segon llibre de sonets</i>	1907
MaO	<i>La malvestat d'Oriana</i>	1910
VeG	<i>Verger de les galanies</i>	1911
Mon	<i>Les monjoies</i>	1912
AuV	<i>Auques i ventalls</i>	1914
PaV	<i>La paraula en el vent</i>	1914
BTBG	<i>Bella terra bella gent</i>	1918
OrC	<i>L'oreig entre les canyes</i>	1920
InO	<i>La inútil ofrena</i>	1924
CoQ	<i>El cor quiet</i>	1925
SLF	<i>Sons de lira i flabiol</i>	1927
FrS ²	<i>Els fruits saborosos</i>	1928
VeE	<i>El veire encantat</i>	1933
AuV ²	<i>Auques i ventalls</i>	1935

PrP	<i>La primavera al poblet</i>	1935
LIL	<i>Lluna i llanterna</i>	1935
BTBG²	<i>Bella terra bella gent</i>	1936
Nabi	<i>Nabi</i>	1941
TrD	<i>Tres diumenges</i>	1946
Pal	<i>Paliers</i>	1950
Llu	<i>Llunyania</i>	1952
Arb	<i>Arbres</i>	1953
P	<i>Obres completes * Poesia</i>	1957
Lli	<i>Lligam</i>	1961
MuZ	<i>Museu zoològic</i>	1963
Bes	<i>Bestiari</i>	1964
EnP	<i>Encís de Provença</i>	1966
ToA	<i>El tomb de l'any</i>	1966

La descripció física de cada volum s'acompanya de la transcripció de tots aquells documents de l'autor que es troben en el llibre (dedicatòries, pròlegs, etc.) i, quan al llibre no hi ha colofó, d'una explicació de la data en què va aparèixer (per a la qual cosa m'he valgut de fonts coetànies). Es reproduïxen les portades dels llibres i en alguns casos també les cobertes, amb el nom dels artistes que les van signar.

LLIBRE DELS POETAS

1904

[LIP] Joseph Carner | LLIBRE DELS POETAS [Barcelona, Impremta Fidel Giró, 1904]

81 poemes (ordenats en tres seccions)

En rústega, amb tapes de cartonet verdes. A la coberta: reproducció de la portada amb caixa alta i baixa. Format: 16 x 11 cm.; pp.: 184 (11 plecs de 16 pp. + 1 plec de 8). Amb 129 il·lustracions (vinyetes caplletres i culs-de-llàntia) de Manuel Duran i Duran (Barcelona, 1863-1906). Suport: paper *couché*. Tiratge: no consta. Preu de venda: 3 ptes.

Contingut: [1] portadella; [3] portada; [4] crèdits: *Es propietat*; [5-34] BIOGRAFIA; [35-68] SOMNIS; [69-178] TASCA; [179-182] taula: *Index*, i al peu de [182] fe d'errates: *D'homens es errar*; [183] colofó: *Aqueix | llibre demorà | a can Fidel Giró, | impresor de Barcelona, | un any y mitj per designi de Kronos | (y no per culpa d'en Fidel Giró) | y finalment quedà | enllestit en el | Janer de | MCMIV*; [184] relació d'obres de l'autor: *Altres llibres, que també els hi es-crit jo. | Publicat | L'idili dels nyanyos. | Pròxims a publicarse | Deu rondallas de Jesús Infant. | Llops. (Biblioteca de L'Avenç)* [llibre, aquest darrer, no mai editat].

JOSEPH CARNER

LLIBRE DELS POETAS

CORONES

1904

[Cor] CORONES | Sonets a llahor dels | benaventurats, per |
Joseph Carner || [Escut d'armes figurant els llinatges
Carner i Puig-oriol] [Barcelona, Impremta Josep Cu-
nill, 1904]

10 poemes

En rústega, sense cobertes. Format: 15'5 x 10 cm.; pp.:
[16] (1 plec de 16 pp.). Suport: paper *couché*. Tiratge:
no consta. Preu de venda: no consta, però, segurament,
no venal.

[Edició dels deu sonets que formen la col·lecció gua-
nyadora de la Viola als Jocs Florals de Barcelona de
1904. El conjunt tornarà a aparèixer a PrS.]

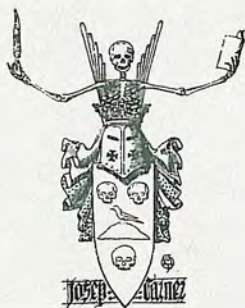
Contingut: [1] portada; [2] lema: *Segons el lema: |*
Oculi autem ejus sicut flamma ignis | ET IN CAPITE EJUS
DIADEMATA | MULTA, habens nomen scriptum | quod
nemo novit nisi ipse. | Apoc. XIX, 12.; [3] dedicatòria:
Endressa | Al Excm. Sr. Bisbe de Vich | Dr. D. Joseph
Torras y Bages; [5-14] sonets; [15] colofó: *Aytals so-*
nets foren | premiats ab la Viola d'Or | y Argent pel Con-
sistori dels | Jochs Florals de Barcelona de | MCMIV —
y els impremtá | en J. Cunill, de la | mateixa gran ciu-
tat. | Lloat sia Deu.

CORONES

SONETS A LLAHOR DELS

BENAVENTURATS, PER

JOSEPH CARNER

PRIMER LLIBRE DE SONETS

1905

[PrS] PRIMER LLIBRE | DE SONETS (I-LXXV) | de Micer Joseph Carner | Fill y vehí de Barcelona. | [Dibuix que figura una escena galant, amb la inscripció: ADEU. Un requadre format per filets emmarca la portada.] [Barcelona, Impremta Viuda Cunill, 1905]

69 poemes

[El dibuix de la portada, de molta més edat que el llibre, apareix signat a l'extrem inferior esquerre: *FTSculp.* Es tracta, segurament, d'un dibuix de Francesc Tremulles (1717-1773), reduït, adaptat a les proporcions de la portada.]

Tapes de cartonet cobertes de paper de pergami, en blanc; fulls de guardes. Format: 20 x 14 cm.; pp.: 104 (13 plects de 8 pp.). Suport: paper de fil. Tiratge: no consta, però 100 exemplars. Preu de venda: no consta, però 5 ptes.

Contingut: [1-4] en blanc; [5] portada; 7-10 pròleg de l'autor: *A don Antonio Maura**; 11-17 corona poètica d'homenatge a l'autor, set sonets signats respectivament per Jaume Bofill i Matas, Joan Llongueres, Llorenç Ribera, Lluís Gispert pvre., Miquel R. Ferrà, Josep Mª Tous i Maroto i, de nou, Jaume Bofill, sota la inscripció següent: *Alguns amichs de l'Autor han volgut afavorir aquesta | edició ab delicades y amicals inspiracions*; 19-23 taula: *Sumari*; 25 sonet de Miquel Costa, pvre. amb el següent encapçalament: *Introducció | als sonets «Corones» d'en Joseph Carner | (Apocalypsi, XIX, 11, et seq.)*; 26 CORONES | *Sonets dedicats al Excm. y Ilm. Sr. Bisbe de Vich*; 26-35 poemes, i al peu de 35: *Fí de la colecció «Corones»*; 36-99 sonets; [101] fe d'errates: *Er-*

PRIMER LLIBRE
DE SONETS (I-LXXV)
DE MICER JOSEPH CARNER

FILL Y VEHÍ DE BARCELONA

*rades; [102] colofó: Aquest llibre | s'acabá d'estampar
a casa | de la viuda de Joseph Cunill | el día de S. Sil-
veri y S.S. | Idaberga y Florentina | de MCMV; [103-104]
en blanc.*

Data d'aparició: 15 de juny [Font: anunci publicitari a *Catalunya* n.46, 30.V.1905; reproducció de la portada del llibre emmarcada dins del requadre amb títol i composició distints: SONETS | I-LXXV | De Micer | Joseph Carner | Fill y vehí de Barcelona | (Dibuix). A peu de pàgina: *Aquest llibre apareixerá el 15 del corrent. La tirada es | de 100 exemplars; els qui'n desitjin podrán dirigirse | a D. J. Castanyer, Trafalgar, 61.*]

* A DON ANTONIO MAURA

Príncipe de las Españas

Señor:

Desde que Vos el día 6 de Abril de 1904 entrasteis victorioso en Barcelona, tomando posesión de ella con vuestra sonrisa, triunfando—como todos los grandes capitanes—con vuestra sola presencia, deseé loaros en la dedicatoria de un libro de Sonetos, ya que el Soneto se ha granjeado digna fama de poesía principesca.

Aunque los ciudadanos sientan su derrota, la entrada de un Conquistador es siempre una alegría para la Ciudad. Quizá le volverán la espalda, callados y rencorosos, los soldados que ayer defendían los muros, pero las mujeres y los niños, los seres de ingenuidad, le contemplarán fervientes, protegiéndose los ojos con las manos para ver á pesar del exceso de luz. Atraviesa los aires y los espíritus un viento claro y brillante, y hasta el cielo parece moverse como una gran bandera. Es tan irresistible la Victoria!

Vos fuisteis el Conquistador de mi Ciudad; al penetrar Vos en ella, Barcelona aun trepidaba con hostilidades subterráneas, pero la alegría

del aire libre penetró en hilillos tenues de luz hasta la profundidad de las cavernas sediciosas.

Vuestro éxito fué decisivo y total. Vuestra mirada de Príncipe sonriente acabó por hacer comprender á los más reacios que éramos súbditos vuestros. (Muchos discuten en Cataluña si somos ó no españoles. Pero lo evidente es que por ahora somos castellanos.)

Y yo admiré, Señor, con delicia muy serena, la belleza de vuestro gesto sobre la vulgar desolación de la vida española, y la armonía de las finas insinuaciones de vuestra voz, y la tranquila delectación de vuestra mirada, y la juventud de vuestra barba que resplandece con irónica blancura, y la cortesana complacencia con que saludáis á la Verdad, dama exquisita que se os presenta con la suavidad en los ojos y una rosa en la mano.

Señor; el pueblo es un desorden. Pocos son los escogidos que perciben la excelencia y la sutilidad de las leyes ocultas. El príncipe y el poeta son semejantes en el hallazgo del ritmo y en el merecimiento de la inmortalidad. Porque soy poeta he comprendido, Señor, toda la elegancia de vuestro poder.

Triste jardín de España, hoy convertido en perspectiva de crepúsculos y cierzos! Los surtidores cuyas aguas se remontaban ayer con altanera esbeltez son ya lagos oscuros de muerte; amarillean los cipreses decaídos de su anhelo de fe y de salvación; por las escalinatas heroicas descienden las hojas caídas, crujendo aún majestuosas.

Pero en medio de la gran soledad y el gran silencio, Señor, os habéis erguido con sublimidad de estatua marmórea; vuestras miradas abarcan sonrientes la tristeza sin fin de las llanuras, vuestros brazos parecen inmovilizar los aires y la luz de un sol muriente, Señor, os unge.

José CARNER

ELS FRUITS SABOROSOS

1906

[FrS] Josep Carner | *ELS FRUITS SABOROSOS* || Barcelona [Impremta Joaquim Horta] 1906

18 poemes

Tapes de cartonet. Al pla de la coberta: *Els Fruits Saborosos*: | *Poesies de micer Josep | Carner*; i a la contracoberta: *Preu: 1 pta.* Format: 19 x 12 cm.; pp.: [48] (3 plec de 16 pp.). Suport: paper verjurat. Tiratge: no consta. Preu de venda: 1 pta.

Contingut: [1] portadella; [3] portada; [5] dedicatòria: *Endresso aquests versos an En Jan- | me Figueres, en qui hà compliment la | paraula del nostre poeta: || Qui d'arma e cors junts ateny sentiments, | com perfet hom sent tota la sabor.— | Josep Carner*; [7-45] poemes; [46] relació d'obres de l'autor: *Obres del meteix autor | L'idili dels Nyanyos... 0'75 pessetes | Llibre dels Poetes... 3 ptes. | Deu Rondalles de Jesús Infant... 0'50 ptes. | Llibre de Sonets... 5 ptes. | Aquesta darrera obra (de la qual se n'ha fet no més | un curt tiratge en paper de fil) se ven únicament a Can | Gustau Gili, carrer de la Universitat, 45.; [47] colofó: *Aquest llibre s'acabá d'estampar a | Barcelona, per la casa J. Horta | Méndez Núñez, 7, la vigília | de la Candelera | de MCMVI.**

JOSEP CARNER

Els Fruits Saborosos

Barcelona 1906

SEGON LLIBRE DE SONETS

1907

[SeS] II LL. DE SONETS | [Dibuix a la ploma: dins d'un requadre engarlandat, dues dames; una apareix de cara i l'altra, de perfil, sosté amb el braç alçat un llantió i contempla un jardí.] | J. Carner [Barcelona, Impremta Joaquim Horta, 1907]

75 poemes

[El dibuix de la portada apareix signat a l'extrem inferior esquerre amb les sigles EM. Es tracta, sens dubte, d'Esteve Monegal (Barcelona, 1888-1970), l'artista que l'any següent (1908) dibuixà la portada, l'«escut» segons que diu el colofó, de *La montanya d'Amethystes*, el primer llibre de Guerau de Liost.]

Tapes de cartonet cobertes de paper, en blanc. Format: 20 x 14 cm.; pp.: [XIV] + 78 (12 plects de 8 pp., però el primer full del primer plec i l'últim full del darrer plec estan adherits a les tapes). Suport: paper de fil. Tiratge: no consta. Preu de venda: no consta, però 4 ptes.

Contingut: [I-II] en blanc; [III] portada; [V-VI] pròleg-dedicatòria de l'autor: *A la flor y espill de les doctes societats barcelonines,...**; [VII-XI] corona poètica d'homenatge a l'autor, cinc sonets signats per: Xavier Viura, Jaume Bofarull pvre., Pere Prat Gaballí, Vicenç Balanzó i Echevarría i Jaume Bofill i Mates; [XII-XIV] taula: *Sumari*; 1-75 sonets; [77] colofó: *Aquest llibre | s'acabà d'estampar a casa | d'en Joaquim Horta, Mèndiç Núnyc, 7 | el día de Sta. Dorotea | de MCMVII.*

Data d'aparició: 14 de febrer [Font: *La Veu de Catalunya*, 14.II.1907: J.M. López Picó signa l'article «El se-

II LL. DE SONETS

J. Carner

gón Llibre de Sonets — Joseph Carner» on anuncia:
«un segon llibre que avuy acaba de sortir».]

* A LA FLOR Y ESPILL DE LES DOCTES SOCIETATS BARCELONINES,
QUI ES L'ATENEU BARCELONÈS

PLAUME ADREÇAR AQUEST LLIBRE DE SONETS

L'Ateneu es el gremi de cultura ahont jo he trovat sempre escalf d'intelectualitat. Es al «Ateneu Barcelonès» a qui dech força part del meu esser espiritual, y singularment la divina ironía, aquesta virtut sense la qual no podríen pas viure les persones dignes. Una fina pols escèptica se desprèn al Ateneu de la subtilitat de les converses y del tall agrisat dels volums. Y es bò a remarcar qu'un esperit sense ironía, se llençarà bruscament a la Bellesa y la malmetrà ab la seua admiració. A diferència de les abelles qui copcen el perfum deixant la flor aparentment intacta.

Hi ha encare una nòva rahó per aquesta adreça; nombre de Sonets d'aquest llibre foren llegits al Ateneu en una sessió recent, y acullits ab prodigiosa benevolença.

Josep CARNER

LA MALVESTAT D'ORIANA

1910

[MaO] LA MALVESTAT D'ORIANA | Llegenda trelladada y publicada | per cura de J. Carner || Barcelona [Impremta Bartomeu Baixarias] 1910

10 poemes

En rústega, amb cobertes de paper. Al pla, amb tinta blava: *La Malvestat | d'Oriana* || J. Carner; a la contracoberta: [marca tipogràfica:] «*De Tots Colors*» || Preu: 2 ptes.; al llom: títol. Format: 18'5 x 12 cm.; pp.: 184 (1 plec de 8 pp. + 11 plects de 16). Suport: paper registre. Tiratge: no consta. Preu: 2 ptes.

[La llegenda està constituïda per 51 capítols epigràfiats (que contenen vuit poemes), precedits per dos sonets de l'«estampador» a lloança d'Oriana i Marsili; el llibre s'obre i es tanca amb unes iròniques notes filològiques del «devot inconegut» que «pren la cura de fer estampar» l'eximpli «ab escrupulosa pietat arqueològica». MaO va aparèixer com a fulletó del *Suplement a «De Tots Colors»*, durant dotze setmanes, a partir del n.10 del 12.III.1910 i fins al n.21 del 28.V.1910.]

Contingut: [1] portadella; [3] portada; [5] dedicatòria: *A Guerau de Liost, | pros cavaller | y altíssim poeta | J.C.*; [7-8] pròleg de l'autor sense titular: *Ab el nom...**; [9] «*Sonet a llahor d'Oriana*»; [11] «*Sonet a llahor de fra Marsili*»; [13] íncipit: *Aquí comença l'història dita arreu | de La Malvestat d'Oriana | entremesclada d'histories y cançons*; [19]-24 «*Com feya la cançó dictada | a llahor d'Oriana, y qui es | arreu apel·lada | cançó de la Dama d'Aragó*»; [35]-38 «*Com feya la cançó | de Sant Llätzer | aparegut al Cid*»;

LA MALVESTAT D'ORIANA:

LLEGENDA TRELLADADA Y PUBLICADA
PER CURA DE J. CARNER

BARCELONA 1910

[49]-58 «Com feya la historia | de l'Alta Naixença | del Rey En Jaume»; [71]-74 «Com feya l'eximpli | del ermità y la cèrvola»; [83]-88 «De com feya l'història | de la filla del Carmesí»; [99]-104 «De la cançó que deyen | les vehines, la qual es | arreu apel·lada | Cançó del Encís»; [117]-120 «Com feya la cançó | de Carlemany | y el Rey en Jaume»; [131]-136 «Com fan els Stramps a llahor | de la Montanya de Montserrat»; 182 èxPLICIT: ...*L'història es closa. Eternalment bone-sa ens refresquí el cor, y bellesa els ulls.— A llahor de Deu eternal.*; [183] nota final de l'«estampador»: *Notes de la edició**.

* Ab el nom d'*Eximpli d'Oriana y Fra Marsili* aquesta llegenda fou mès en bell nombre de Exemplaris de salutífer ensenyament. Un devot inconegut pren avuy la cura de fer estampar el dit *Eximpli*, després d'un coteig detingut de cinc o sis versions. A la incuria dels copistes, que malmeteren llastimosament la delectable y lamentable història, se deu que son actual estampador hagi hagut de intentar la reconstrucció d'algun passatge qui restava en els manuscrits notoriament inversemblant. Això pot haver mustigat l'aroma primitiu de la llegenda, però l'estampador, qui ha perseguit una obra d'alliçonament moral y no d'arqueologia literària, se recomana a la benevolença del major nombre de les gentes, les quals, no essent erudites, no tenen l'obligació d'esser implacables.

* NOTES DE LA EDICIÓ

Qualques errades, qui semblaràn tipogràfiques, no son més que possibles errades del codex copiat; però com hem volgut trelladarlo ab escrupulosa pietat arqueològica, a guisa dels sciènts, hem respectat els falliments del codex, qui formen part de la seua personalitat. || Convé que fem constar l'opinió de que els versos y la narració de la monja ostitaria foren interpolats en el text de la història de la *Malvestat*, la qual es evidentment d'una més bella antigor.

VERGER DE LES GALANIES

1911

[VeG] Josep Carner | VERGER | DE LES | GALANIES || Barcelona: [Impremta Fidel Giró] MCMXI

62 poemes

En rústega, amb coberta de cartonet. Al pla, emmarcat en un requadre, un dibuix a dues tintes, groc i negre, signat per Pere Torné Esquiús (Sant Martí de Provençals, 1879-Flavancourt, 1936): una dama en un jardí, asseguda en un canapè, amb un llibre obert entre les mans i abandonat a la falda, voltada de tres amoretells un dels quals li ofrena un ram de roses; al roser, que s'enfila darrera l'escena, hi figura el nom de l'autor i el títol del llibre. Format: 20 x 13'5 cm.; pp.: [VIII] + 80 (1 plec de 8 pp. + 5 plects de 16). Suport: paper de fil; paper verjurat. Tiratge: 200 exemplars. Preu de venda: no consta (però, els de paper verjurat, 2 ptes.).

Contingut: [I-II] en blanc; [III] portadella; [IV] indicació del tiratge: *D'aquesta obra s'en tiraren 100 exemplars en | paper de fil (numerats) y 100 en paper verjurat | Justificació del tiratge* [N. 55, signatura del poeta]; [V] portada; [VII] endreça: *Com la sageta que dispara l'infant, | com la fulla al grat del vent, | com el vagar d'una hora inutil, | com l'imaginar de la follia, || aquest llibre no porta adreça.*; 1-75 poemes; [77]-78 taula: *Taula*; [79] marca tipogràfica de Fidel Giró.

Data d'aparició: 26 d'abril. Font: *La Ven de Catalunya*.

26.IV.1911: «El darrer llibre den Carner — S'ha publicat el bellíssim llibre de versos del poeta Carner, que porta'l gentil títol de *Jardí de les Galanies*. Tot

JOSEP CARNER

VERGER
DE LES
GALANIES

✻

BARCELONA : MCMXI

just hem tingut temps de fullejarlo (...) que ja'ns hem aturat en la magnificència de aquest sonet que aquí reproduïm [text del poema *Deu eternal, senyor de meravelles*].».

27.IV.1911 breu nota aclaratòria: «*Verger de les galanies* — El llibre es diu '*Verger*' i allò que vam reproduir es una elegia i no un sonet».

JOSEF CARNER
♥
VERGER
DE LES
GALANIES

LES MONJOIES

1912

[Mon] Josep Carner | LES | MONJOIES || Lluís Gili * Llibrer—
Editor | Clarís, 82, Barcelona [Impremta Marian Gal-
ve] * 1912

35 poemes

En rústega, amb cobertes de cartolina marronosa. Al pla, coberta de Francesc Galí (Barcelona, 1880-1965): una figura femenina (segurament una representació del personatge del poema «La dona forta»), dreta, vestida amb una túnica, la testa aureolada, els braços nus i la mà destra alçada, una aixada a la seva dreta i, a l'esquerra, unes monjoies i un cactus; al peu: *MONJOIES* | *Josep Carner*. Format: 20 x 13'5 cm.; pp.: 88 (1 plec de 8 pp. + 5 plects de 16). Suport: paper Japó, fil, verjurat. Tiratge: 308 exemplars. Preu de venda: 5 ptes. (paper de fil).

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *D'aquesta obra se'n tiraren 8 exemplars en | paper del Japó, 150 en paper de fil (uns i altres | numerats), i 150 exemplars en paper verjurat. | Justificació del tiratge* [N. 47, signatura del poeta]; [5] portada; [6] crèdits: *Es propietat de l'autor*; [7] dedicatòria-pròleg: *A Carles Jordà**; [9]-79 poemes; [81]-82 taula: *Taula*; [83] colofó: *Aquest llibre | s'acabá d'estampar | la vetlla de sant Pere | a can Marián Galve | MCMXII*; [85]: *Obres del mateix autor* [relació dels llibres de poemes anteriors (llevat de *Cor*) i present, i de dos llibres en prosa (la trad. *Floretes de Sant Francesc* i *L'Idili dels nyanyos*) amb indicació de preus]; [87-88] en blanc.

JOSEP CARNER

LES
MONJOIES

5

LLUIS GILI • LLIBRER-EDITOR
CLARÍS, 82, BARCELONA • 1912

* A CARLES JORDÀ

Vetaquí un llibre que se'n va naturalment a les teves mans. Ha sigut, si no escrit tot ell, al menys compilat i revist en els lleures que seguien a la nostra amical conversa. I es tan íntim, que l'he anomenat *Les Monjoies* perquè s'hi veuen talment les fites que marquen la via que he anat seguint: d'ont vinc i ont soc.

Com que tens l'instint de la amistat, tens el de la lectura. Aqueixa doble i insigne venustat del teu esperit mereixeria la llaor d'una adreça més durable que la d'aquet llibre; i es ella la que'm fa registrar el teu nom davant mos versos, més i tot que la teva calitat, que tant admiro, de impulsor tramontanal i de capdavanter en les civils corrues.

J.C.

MONJOIE S.
Joseph Carner.

AUQUES I VENTALLS

1914

[AuV] AUQUES I | VENTALLS | Josep Carner || Barcelona [Impremta Marian Galve] — MCMXIV [Dins d'una orla una estampa d'auca sense llegenda, el títol (de color vermell als exemplars de fil) i el nom de l'autor; al peu, fora de l'orla: el lloc i l'any d'edició.]

34 poemes

En rústega, cobertes de cartolina. A la coberta, reproducció de la portada, però sense lloc ni any d'edició; al peu de la contracoberta: *Preu: Ptes. 5*; Format: 20 x 14 cm.; pp.: XII + 84 (1 plec de 12 pp. + 5 plects de 16 + 1 plec final de 4). Suport: paper de fil; paper verjurat. Tiratge: 300 exemplars. Preu de venda: 5 ptes. (paper de fil).

Contingut: [I-II] en blanc; [III] portadella; [IV] indicació del tiratge: *D'aquesta obra se'n tiraren: 150 exemplars en | paper de fil (numerats), i 150 en paper verjurat.* | *Justificació del tiratge* [N. 37, signatura del poeta]; [V] portada; [VI] crèdits: *És propietat de l'autor*; [VII] dedicatòria: *Al noble i venerat amic | E. Domènech i Montaner | en recordança*; [IX]-XII pròleg de l'autor: *Advertiments de l'autor**; 1-77 poemes; [79]-80 taula: *Taula*; [81]: *Obres del mateix autor* [relació dels llibres de poemes anteriors (llevat de **Cor**; de **Mon** s'indica que va ser Premi Fastenrath dels Jocs Florals de 1913) i de dos llibres en prosa (la trad. de *Floretes de Sant Francesc* i *L'Idili dels nyanyos*) amb indicació dels preus]; [83] colofó: *Aquest llibre | s'acabá d'estampar la | vetlla del dia dels Reis | a can Marián Galve | MCMXIV.*

AUQUES I VENTALLS

JOSEP CARNER

BARCELONA - MCMXIV

*ADVERTIMENTS DE L'AUTOR

Aquestes inspiracions estantices, esplais gairebé involuntaris, cantarelles trivials, flors de paper diarístic, són noresmenys volgudes de llur modest autor. Rau la saviesa—sigui'ns permès de dir-ho, maldament se'ns enfurismí aquest llòbreg pedant Jaume Barrera, fanal de *El Correo Catalán*, qui ignora el recte ús del *doncs* i del *qual*—...rau la saviesa no pas en glorificar-se i inflar-se la boca de ço que es té o es creu tenir, però sí en contentar-se'n humilment, escondidament i amb ànima pura. L'autor, doncs, es creu ésser savi mostrant-se benaurat de la seva pobresa; fent-se, com un dolç alemany, una cambra que li sigui gentil només amb quatre llistonets, un pitxer blau i dues flors.

L'autor d'aquest llibre té una convicció, que no gosaria dir a segons quí, i és que el present recull no deixarà d'oferir un interès arqueològic a les vinents tongades de la humanitat. Es de creure que els venidors tindran la gentilesa de considerar-hi dues senyalades característiques del nostre temps, que és possible que el datin.

La una és la docilitat amb que l'autor ha seguit aquella orientació estètica que condueix l'artista vers l'ofici, tant per donar-li una certa eficàcia concreta i pròxima, com per ajudar a una elevació de nivell de moltes coses que són més quotidianes que no pas les nades de l'art per l'art i que noresmenys convé que tinguin un determinat reflex de bellesa. I fins és escaient la dita orientació perquè el propi artista s'oregi una mica de les cabories que causa l'anar donant voltes dintre de un mateix (i aquí, sobretot, hom hi veu el que'n podríem dir el pot de la confitura).

L'altra característica d'aquest llibre és un insistent civilisme, que no arriben a mascarar del tot les seves modalitats facecioses o els seus jòcs efímers i canviants. Creu l'autor, que l'humorisme és cosa altament civil; però és que, de més a més, aquest llibre ha estat escrit indolentment al marge de una amable vida ciutadana, amb una especial cordialitat per ses metamorfosis i fins amb una convicció indisputable de sos bells esdevenidors.

¿Serà ben escaiguda la visió de la ciutat en trasmudança? L'autor no veu més que una mitja penyora d'èxit en aquest punt, i és aquella mena d'orba espontaneïtat amb que l'ha anat dient, i la contribució que han tingut a aquests rims algunes perspectives ciutadanes, alguns colors d'aire i de cel, la dama gentil a la qual mai hem estat presentats, les esgarifances de una murga o un cant de cel-obert. ¿Respondrà la nostra visió, amb tota la seva temporalitat, a un entranyable sentit catalanesc? En aquest punt sí que l'autor no es gosa decidir, amb tot i haver fet els

possibles per arribar a una certitut. En efecte, l'autor dugué a compliment un viatge exprés a una ciutat famosa, espill de catalanitat, per llegir-hi aquests rims; però l'assistència de nombre d'amics de l'autor a la sala plaentíssima, obrint espai a la benvolença, deixà intacta la perplexitat. I acabem per cert, aquestes ratlles de sincera confessió amb les paraules amb les quals l'autor començà la dita lectura, i que siguin testimoni de honrada gratitut i com una vinculació tota expressiva dels versos barcelonins als amics de la ciutat heroica:

«Us vull revelar la intimitat del meu pensament, us vull ésser tot explícit: si m'hagués de bastir jo mateix una ciutat per llegir-hi les meves *Auques i Ventalls*, m'apar que en crearia una de colrada pel caràcter i voltada de gracies. Una ciutat agemolida en un turó, poblada d'heroïsme i de mosques, plena de olors i de pudors ben catalanes, amb Seminari i casernes, amb unes esglésies ben gòtiques, amb un riu equívoc esquerraçant-se a entelar les hora-baixes, amb un pont on s'estessin a pendre el bon temps tartanes, pagesos i soldats, amb una plaça que hi hagués l'Hospital, l'Hospici i alguns arbrçons neulits, amb carrerons opressos i pendants on llisquessin canonges castellans amb sabates encivellades d'argent, amb palaus convertits en hostals i passeigs que rumbegessin unes voltes endomaçades de mantes peludes i flaçades inversemblants. I que hi hagués a la dita ciutat arqueòlegs que els diumenges al matí lluissin guants de papius, i dames i dametes que es cofessin rigurosament amb la mantellina ibèrica per la missa i el passeig al sol—aquestes dues coses espanyoles—, i el capell francès per les visites o el concert de una banda de regiment—aquestes dues importacions del país que tenim a tocar—. I que hi fessin bellugadiga traginers i marmanyeres i ramaders, i poetes barrejant l'enyorança literaria de París i el fetitxisme del balbuçig folk-loric. I que per ses vies transitessin ufanoses noies populars de galtones inflades i ulls enfonçats; i que convivessin en son *forum* republicans, carlins i catalanistes barallant-se de una certa manera virolada. I que tota la ciutat s'estengués entre una fortalesa caduca i un Manicomi provincial.

«I aquesta ciutat la voltaria de unes arbredes altes i castíssimes, i de unes valls amarades de prosperitat, i de unes hortes de fulles obscures i vellutades, i de unes vores de riu qui murmuressin amb la frissança de les fulles i les aigües la cançó de l'amor i la immortalitat, i de unes postes on la llum sangonosa es deixatés amb suprema recança, envermellint de púrpures divines les cares de les parelles contempladores. I si havia de posar un nom a aquesta ciutat, li cercaria un nom que rimés amb Barcelona i que fos més curt; un nom així com Girona».

LA PARAULA EN EL VENT

1914

[PaV] Josep Carner | LA PARAULA EN EL VENT [Barcelona, Impremta Fidel Giró, 1914] [Portada de Ramon Rigol i Font (Barcelona 1891-1976): a la part superior, mig d'esquena, en el vent, una noia nua es tapa el rostre amb la mà, encerclada per una corona damunt de la qual hi figura el nom de l'autor i el títol de l'obra, tot plegat dins d'una orla que ocupa tota la pàgina.]

65 poemes

En rústega, cobertes de cartolina. Al pla, reproducció de la portada, imprès amb color blau; Format: 20 x 14 cm.; pp.: XVI + 96 (7 plects de 16 pp.). Suport: paper de fil; paper verjurat. Tiratge: 300 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [I-II] en blanc; [III] portadella; [IV] indicació del tiratge: *D'aquesta obra se'n tiraren 150 exemplars en | paper de fil (numerats) i 150 en paper verjurat. | justificació del tiratge* [N. 57, signatura del poeta]; [V] portada; [VI] crèdits: *És propietat*; [VII]-IX taula: *Taula*; [XI] dedicatòria: *A F. Sitjà i Pineda | cavaller | dels ordes gloriosos | de poesia i amistat*; [XIII]-XV pròleg de l'autor: *En el lllindar**; [1]-94 poemes; [95] colofó: marca tipogràfica de Fidel Giró.

Data d'aparició: 24 de juny [Font: *La Veu de Catalunya*, 24.VI.1914: «Un nou llibre den Carner — *La paraula en el vent* — (...) El llibre, del qual tenim a la vista un exemplar, es posarà totseguit a la venda a les llibreries»].

JOSEP CARNER
LA PARAVLA EN EL VENT

* EN EL LLINDAR

Veus aquí un llibre que no ve a ésser altra cosa que una historia planyí-vola d'amor, sense pendre per testimoni els rius, les estrelles o les cascades; en realitat, el poeta s'ha fet una confiança ell tot sol, i en el llenguatge que li era més entenedor. Per l'especial natura del seu sentiment—que era una melangia concirosa d'ella mateixa—, no han escarregat al poeta llargues ufanes verbals de sensualitat gloriosa, ni el subtilíssim i novell conceptisme en imatges, sempre inesperat i una mica conscient de ser-ho. Cal, doncs, perdonar a l'autor del llibre que no hagi estat més que sincer o que banal; el seu gemec sentimental no té re que veure amb les epopeies urbanes o folk-lòriques del dia que fan gloriosa la nostra literatura catalana.

Serà natural una objecció: que l'humilitat del llibre no n'autoritzava l'ofrena al públic, mes l'autor ha volgut fer constar, en editar-lo, una opinió tranquil·la a favor de la poesia lírica, com, en escriure'l, no havia fet sinó una afirmació de simplicitat amorosa.

La poesia lírica és un combat, el més alt de l'esperit, com el de Jacob i l'àngel. És el combat essencial entre l'inspiració, que és potencialment infinita, i el geni, que és característicament limitat. És el pur fenomen que els grecs anomenaven entusiasme. El combat és en un ambient lliure, nu. El que en Maragall anomenava la «paraula viva» i el que l'Ors anomena la «arbitrarietat», enlloc poden bregar més poderosament que en aquest aire. I el dit símil de la batalla no vol dir que el triomf de l'un contrari senyali l'anorreament de l'altre, sinó que tot ço que en art sigui pacífic, tòpic, és sense valua, tant si té un aire d'incoherència il·luminada com si el té d'artifici preciós o eufuista; i només és valor i llevat immortal una nova batalla encarnçada del geni i l'inspiració, els quals no viuen sinó entredevorant-se les entranyes; aital és el complement del mite romàntic de Prometeu.

Un petit amor—petit en el sentit de la condició obscura de l' enamorat i la qualitat humana de son foc—podrà conduir, si no a aquestes alteses, a la tèrbola indicació de son camí. I no gosant el poeta acabar de creure en la precisió de son exemple poètic, posa aquestes ratlles explicatives enfront de son llibre, en declaració de son vot. Car és ben possible que en quant a la virtut de sa obra artística pugui dir, com de l'atzar de son amor, la paraula de Petrarca: *Scrissi in vento*.

BELLA TERRA BELLA GENT

1918

[BTBG] BELLA TERRA BELLA GENT | rims de Josep Carner ||
 Barcelona [Impremta Nicolau Ponce, Igualada]
 MCMXVIII

65 poemes

En rústega, amb cobertes de cartolina. Al pla, imprès amb color blau, reproducció de la portada. Format: 20 x 14 cm.; pp.: VIII + 116 (1 plec de 8 pp. + 7 plects de 16 + 1 plec final de 4). Suport: paper de fil; paper verjurat. Tiratge: 250 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [I] portadella; [II] indicació del tiratge: *Tiratge d'aquesta obra: 200 exemplars en | paper de fil (numerats) i 50 en paper verjurat | Justificació del tiratge* [N. 9, signatura del poeta]; [III] portada; [IV] crèdits: *És propietat ||| al peu: Impremta de Nicolau Ponce*; [V] dedicatòria: *A Orsina i Joaquim Folch || Record d'una nit amical | en una llar totjust guardada; | record d'una taula parada | i un gran pitxer de roses | vermelles*; [VII]-VIII taula: *Taula*; [I] 115 poemes.

Data d'aparició: 6 de novembre [Font: *La Veu de Catalunya*, 6.XI.1918: «Un nou llibre d'en Carner — Avui es posarà a la venda en totes les llibreries la nova obra d'En Josep Carner, *Bella Terra Bella Gent*»].

Bella Terra Bella Gent
rims de Josep Carner

Barcelona MCMXVIII

L'OREIG ENTRE LES CANYES

1920

[OrC] L'OREIG ENTRE LES CANYES | ríms de Josep Carner ||
 Barcelona [Impremta Nicolau Poncell, Igualada]
 MCMXX

52 poemes (ordenats en dues seccions)

En rústega, amb cobertes de cartolina. Al pla, reproducció de la portada amb tinta blava. Format: 20 x 14 cm.; pp.: VIII + 88 (1 plec de 8 pp. + 5 plects de 16 + 1 plec de 8) Suport: paper de fil; paper verjurat. Tiratge: 250 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [I] portada; [II] crèdits: *És propietat* || al peu: *Impremta de Nicolau Poncell* [les pàgines que haurien de ser a I-II (portadella — indicació del tiratge) i V-VI (dedicatòria—en blanc) estan impreses per error a III-IV i VII-VIII, respectivament]; [III] portadella; [IV] indicació del tiratge: *Justificació del tiratge | Tiratge d'aquesta obra: 200 exemplars en | paper de fil (numerats) i 50 en paper verjurat.* [N. 20, signatura del poeta]; V-VI [però numerats VII-VIII] taula: *Taula*; [VII] dedicatòria: *A tu, Carme | Can I go forward when my heart is here? | Shakespeare*; [I-40] L'OREIG ENTRE LES CANYES; [41]-85 LA FONT ESQUERPA; [87-88] en blanc.

Data d'aparició: 14 de juny [Font: *La Veu de Catalunya*, 16 i 18.V.1920: Arran d'una sessió dels «Amics de la Poesia» on el poeta hi recità poemes seus, el llibre és esmentat com a «*La font esquerpa*» i se l'anuncia «d'imminent publicació»; uns dies després, 7.VI.1920: «*L'oratge entre les canyes* és el títol definitiu del nou llibre de poemes de Josep Carner, d'imminent publicació»; finalment, el 12.VI.1920, dissabte,

L'Oreig entre les Canyes
rims de Josep Carner

BarcelonaMCMXX

apareix el següent anunci publicitari: «Obra nova —Josep Carner— *L'oreig entre les canyes*. Sortirà dilluns. Dipòsit Lluís Gili»].

LA INÚTIL OFRENA

1924

[InO] Josep Carner | LA INÚTIL OFRENA | [marca tipogràfica] || Editorial Catalana, S.A. | Barcelona | 1924

170 poemes

En rústega, amb cobertes de cartolina. Al pla, dins d'un doble requadre, reproducció, a dues tintes, de la portada amb un canvi de cos de les lletres del títol; a la contracoberta, al peu: 3'50 ptes. Format: 18'5 x 12 cm.; pp.: 240 (15 plects de 16 pp.). Suport: paper d'edició. Tiratge: no consta. Preu de venda: 3'50 ptes.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] *Biblioteca literària* | *Traduccions de Josep Carner* [relació de les traduccions (de disset obres) publicades per l'autor a la col·lecció de 1918 a 1921]; [5] portada; [6] crèdits: *És propietat* || al peu: *Tipografia Emporium, S.A.* [s'indica adreça i telèfon de la impremta]; [6]-9 pròleg de l'autor: *Ell**; 11-228 poemes; [229]-235 taula: *Índex*; [237 -239] *Biblioteca literària* | *volums publicats* [relació dels setanta-set títols de la col·lecció (InO és el volum setanta-set, que és el primer de la «nova sèrie» de Biblioteca literària)].

Data d'aparició: Tot i que el pròleg del poeta al llibre («Ell») va ser divulgat a *La Veu de Catalunya* a començaments d'any (11.1.1924), el llibre no devia aparèixer fins el juliol. Font: Manuel de Montoliu, «Josep Carner: *La Inútil Ofrena*», a *La Veu de Catalunya*, 7.VIII.1924: «...que ara acaba de publicar Editorial Catalana».

BIBLIOTECA LITERÀRIA

JOSEP CARNER

La inútil ofrena

EDITORIAL CATALANA, S. A.

BARCELONA

1924

* ELL

He de reconèixer que el tracto amb bastant d'indiferència. Llegeixo les seves provatures poètiques i em semblen més llunyanes de mi que no pas la dels vells poetes que m'han nodrit i àdhuc la dels poetes joves que exploro amb curiositat. No el sovintejo gaire, tampoc. Gairebé és només que per atzar o per complaença: o regirant els meus calaixos en cerca d'altres coses, o per satisfer, més aviat, una insana curiositat d'altri. Però, així i tot, tantost em ve a la mà alguna cosa seva, hi destrio, com si hi estigués molt habituat, les petites masegadores, les tares semisecretes. Sempre estic segur que no m'enlluernarà. Amb el mateix aire una mica distret que he pres aquells versos, els depono en una banda o altra. L'únic sentiment intens que m'hagin inspirat alguna vegada, és el de la rancúnia. Sí: perquè de vegades els he hagut de copiar. M'han fet tornar, aquelles paginets de posat inofensiu, als treballs forçats de la primera escola: al càstig de solcar obstinadament el paper, consumint-hi hores que haurien pogut ésser delicioses, i durant les quals hom s'imagina tots els homes que no copien com a éssers lliures i feliços. Allò de copiar en una caiguda de tarda mentre se us va fent fosc, fosc, és una de les coses que més cruelment saben oprimir-vos el cor.

La meva opinió personal sobre ell, si us interessa, bé us l'hauré de dir, encara que em temo que resultarà d'una certa vaguetat. Francament, hauria estat millor que us haguéssiu adreçat a un crític. Un crític té l'avantatge que porta un poeta ideal a dins, i aleshores hi compara els poetes de debò (vull dir els poetes vivents). Jo no tinc pas, baldament em requi, aquella divina imatge dins de mi, i el que podré dir, serà, doncs, una frivolitat que m'avergonyeix.

Em sembla, *ell*, més aviat una mena de peresós que ha cercat un pretext per a no guanyar una mala fama massa clara. No el veig torturat per nul·loc. Més que no pas enamorat de les dones, em sembla enamorat de les paraules. No sé pas com, fins en descriure algun moment basardós de la natura, us dóna la impressió que ell, particularment, aleshores i tot, es sentia confortable. També té coses de llaminer. Quan el trobo menys molest és quan només insinua. Quan vol dir les coses amb tot el seu gruix, em fa l'efecte d'aquelles criades que confien llurs crisis espirituals al memorialista. Hom pot reparar-li, al meu juí, moltes d'incapacitats. De vegades peca de trencadís. D'altres vegades, en un moment que és o podria ésser transcendental, es deté en un joc pueril. Hi ha ocasions que se li acut una pruija de virtuosisme: hom diria que pro-

vençaleja trobadorescament. Més enllà es deixa conduir a un psicologisme consirós i opac, a l'anglesa. Ni li manca alguna avinentesa d'ésser tot som, de mostrar un petit concepte transparent, bo per a un ventall de francesa provinciana. Sembla que no ha pas arribat a descobrir el veritable truc de la poesia. D'altra banda, tot palesa—i això irrita—que ell és feliç. Calia que qui així se la campa fos nat a Barcelona, que és la ciutat on la blanícia del clima i els costums us corromp fins i tot les substàncies espirituals més cuirassades de dignitat.

Tot i la meva condemnaació de la tasca d'aquest poeta absurd, he de confessar que no m'és pas completament estrany. És més, és una mena d'interpretador barroer i elemental de pures coses que jo no sabré dir mai. Però *jo*, aquestes coses, les callo. I m'exaspera que ell en faci versos. Voldria convèncer-lo que més aviat jugués al billar. Aquell tranquil, però, fins per a això i tot és massa sedentari. Me'n venjo tanmateix, de la seva tossuderia: —Tot això—li dic—, és estantís. I absolutament inútil. I efímer. Escrius com aquells solitaris vergonyants que, perquè la portera els consideri una mica, o per a enganyar-se deliciosament amb una aparença de cordialitat humana, s'adrecen lletres a si mateixos—.

Ell no em contesta. Fuma. Fuma, i li veig una mena de vaguetat als ulls que presagia immancablement que potser avui mateix es despenjarà amb una nova cantarella. I aleshores no sé pas què li faria. Pacífic com sóc, seria capaç de colpir-lo, si no fos que una particularitat seva m'indueix a una mica de simpatia. I és que *ell*—que sóc jo mateix—, al fons de tota la seva inconsistència, té, com un diamant dins un sac de coses per al drapaire, una gemma dura i bella, que és l'orgull d'escriure en català.

Josep CARNER

EL COR QUIET

1925

[CoQ] Josep Carner | EL COR QUIET || Editorial Políglota — Petritxol, 8 [Barcelona, 1925]

83 poemes (ordenats en cinc seccions)

En rústega, amb cobertes de cartolina grisosa. Al pla, imprès amb color marró: JOSEP CARNER | EL COR QUIET | BARCELONA — MCMXXV; al peu de la contracoberta: 4 pessetes. Format: 17'5 x 12 cm.; pp.: 152 (9 plects de 16 pp. + 1 plec de 8). Suport: paper d'edició. Tiratge: no consta; però, almenys, 1000 exemplars. Preu de venda: 4 ptes.

Contingut: [1] portadella; [3] portada; [4] al peu: *Tipografia Emporium, S.A. : Ferlandina, 9-11 : Barcelona*; [5]-29 LES NITS; [31]-47 ELS ARBRES; [49]-105 LES ESTAMPES; [107]-119 LES ADRECES; [121]-148 L'ASSENYAMENT; 149-151 taula: *Índex*.

Data d'aparició: 15 de juny [Font: *La Veu de Catalunya*, 14.VI.1925: «*El cor quiet* — Un nou llibre de Josep Carner — Dilluns» (i l'endemà, dilluns, 15.VI: «Avui») «es posarà a la venda»].

JOSEP CARNER

EL COR QUIET

EDITORIAL POLÍGLOTA - Petritxol, 8

SONS DE LIRA I FLABIOL

1927

[SLF] Josep Carner | SONS DE LIRA | I FLABIOL | | [marca tipogràfica dels Concerts Blaus] | Barcelona [Successors d'Henrich i Cia.] | 1927

30 poemes

En rústega, amb cobertes de paper blau-gris. Al pla: reproducció de la portada sense la marca tipogràfica. Format: 12'5 x 10 cm.; pp.: 48 (3 plecs de 16 pp.). Suport: paper d'edició. Tiratge: no consta. Preu de venda: l'entrada del Concert.

Contingut: [1] portadella: *Publicat amb motiu de la III sessió* | d'«*Els poetes i els músics*»; [2] relació de poetes i intèrprets de les dues sessions anteriors i la present; [3] portada; 5-46 poemes; [47] taula: *Taula*; [48] colofó: *Arts gràfiques, S.A. | Successors d'Henrich i Ca. | Barcelona*

Es tracta del «llibre» (és esmentat com a tal a la publicitat del concert) que, juntament amb el programa de mà, van rebre els assistents a la «Tercera sessió» d'*Els Poetes i els Músics* organitzada per «Concerts Blaus» sota els auspicis dels «Amics de la Poesia». El concert es va celebrar el diumenge 23.I.1927 a les cinc de la tarda al Palau de la Música Catalana amb la participació del poeta, de Concepció Callao, d'Emili Vendrell i de Pere Vallribera que va acompanyar al piano la contralt i el tenor. El programa de mà informa de les tres parts del concert: Concepció Callao va interpretar les vuit primeres cançons del recull (set de les quals eren estrenes); el poeta va recitar els quinze poemes que segueixen (entre els quals els cinc poemes inèdits que

Josep Carner

SONS DE LIRA
I FLABIOL

BARCELONA

1927

conté SLF), començant la seva actuació com a rapsoda amb dos poemes de FrS («Els aubercocs i les petites collidores» i «Les cireres ingènues») i coronant-la amb l'execució de «El dia revolt»; Emili Vendrell va interpretar les vuit cançons restants (set de les quals eren, també, estrenes). El text de totes les poesies figura a SLF, seguint l'ordre del programa del concert, llevat de la segona cançó (una glossa del LIP: «*Si Sant Josep ho vol*») que va interpretar la contralt. La relació de poemes musicats i dels autors de la música, amb el número d'ordre dels poemes dins del «llibre» i la indicació de les estrenes, és la següent:

CANÇONS INTERPRETADES
PER CONCEPCIÓ CALLAO

1 Aigües de la primavera (estrena)	BLANCAFORT
<i>Si Sant Josep ho vol</i> (estrena)	FONTOVA
2 Cançó incerta (estrena)	MOMPOU
3 Les campanes de Salom (estrena)	LLONGUERES
4 Cançó del goig perdut (estrena)	GERHARD
5 A muntanya (estrena)	TOLDRÀ
6 Excelsior (estrena)	GERHARD
7 Un clavell	PUJOL

CANÇONS INTERPRETADES
PER EMILI VENDRELL

23 Cançó poruga (estrena)	A. CATALÀ
24 Cocorococ!	TOLDRÀ
25 Recança (estrena)	TOLDRÀ
26 Pregària (estrena)	TOMÀS
27 Serenada d'hivern (estrena)	ZAMACOIS
28 Ve i va (estrena)	ZAMACOIS
29 Dansa (estrena)	PUJOL
30 L'home que fa giravoltar l'espasa (estrena)	PUJOL

ELS FRUITS SABOROSOS

1928

[FrS²] Josep Carner | ELS FRUITS | SABOROSOS | | [marca tipogràfica: anagrama de La Mirada] | Sabadell | 1928

18 poemes

Relligat amb tela grisosa. Al pla de les tapes, anagrama de La Mirada, com també al peu de les guardes; al llom: el cognom de l'autor i el títol del llibre. Els volums corresponents als tiratges en paper especial, amb marges més generosos, són relligats amb pergamí, en blanc, i, al llom, hi figuren les mateixes indicacions de l'edició corrent. Format: 16 x 12 cm.; pp.: 108 (6 plects de 16 pp. + 1 plec de 12). Suport: paper Japó, Holanda, fil i paper d'edició. Tiratge: 1000 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *Han estat tirats d'aquesta obra: 8 exemplars en paper Japó Imperial marcats a, b, | c, d, e, f, g, i h, fora de venda; 8 exemplars | en paper Holanda xifrats I, II, III, IV, V, | VI, VII i VIII, fora de venda; 75 exemplars en paper de fil Guarro, 25 dels quals, | marcats d'1 a 25, signats per l'autor i | amb el nom dels bibliòfils de «La Mirada» | als quals són especialment dedicats, i els | 50 restants, numerats de 26 a 75, | posats a la venda; i 909 en paper especial | «O.F.», sense numerar.; [5] portada; [7] Segona Edició | Text revisat | i corregit; [8] crèdits: *És propietat. | Drets reservats.*; [9] dedicatòria: *Endreço aquests versos a En Jaume | Figueres, en qui ha compliment | la paraula del poeta: | Qui d'arma e cors junts ateny sentiments, | com perfet hom sent tota la sabor. | Josep Carner; [11]-21 pròleg de l'autor sense titular: Començo la reimpressió...»; [23]-95 poemes; [97]-103 Apèndix: 99-100 «Al poeta**

JOSEP CARNER

ELS FRUITS SABOROSOS

SABADELL

1928

que em féu present de fruites saboroses» [poema de Miquel Costa i Llobera]; 101-103 «*Record de Sòller*» [poema de Joan Alcover]; [105] taula: *Índex*; [107] col·lofó: *Joan Sallent, impressor.— Sabadell.*

Data d'aparició: 3 de gener de 1929 [Font: *La Publicitat*, 3.I.1929: «Heus ací el pròleg que Josep Carner ha escrit per a la reedició de *Els fruits saborosos*, que, avui, dijous, posa a la venda La Mirada». El pròleg va ser, segurament, la causa del retard del llibre (del qual l'autor n'havia fet una lectura pública a Sabadell el 31.X.1928), anunciat com a imminent de feia mesos: «Així, la refosa d'*Els fruits saborosos* era ja llesta i impresa, que el pròleg, sembla, encara va fer-se esperar llargament», Carles Riba, «*Els fruits saborosos*, per Josep Carner» (febrer, 1929) a *Per comprendre.*]

* Començo la reimpressió de les meves obres (quan caldrà refoses o reordenades) amb aquest intent de la meua joventut, ara que, lluny de l'edat dels patges que es plaïen a pintar els florentins, tinc aclarides les temples, i les peripècies d'una flama reculades al fons dels ulls, com els barons que el Veronese redreçava entre les pompes del llarg crepuscle venecià. Si pertoqués als homes de renéixer, cauríem, ben segur, en les errors passades i ens menarien amb la mateixa imprecisió els coneguts propòsits, però ho mig excusaria una mica d'innocència i d'il·lusió. Tanmateix és més greu de repetir deliberadament un gest de gràcia evaporada, repetir sense l'atenuant d'haver recomençat... En fi, ja els rims del primer llibre són reestampats, després de revistos, ço que m'ha conduït a llevar-los, tot passant, la pols.

Fa temps que van ésser escrits aquests idil·lis. Per a dar una impressió de la seva ancianitat fabulosa, només diré que jo per aquells volts encara vaig comprar-me una levita. Hi havia, no cal dir-ho, en el començ de segle, moltes altres coses curioses demés de la supervivència d'aquella peça impressionant. Una que ara especialment interessa de

consignar, era l'entretallament de la nostra parla. Res no emocionava tant com uns Jocs Florals en els quals es revelés un nou dialecte; i Maragall arribava a sostenir que convé que cada home sigui un autònom dialecte vivent. Hom no imaginava la parla catalana sinó com una federació infinita i lil·liputiana de diversitats artificialment accentuades, de voluptats comarcals, que computaven i tot com a riqueses específiques les particulars deformacions grolleres d'una pura paraula general. Ja fretures d'un ordre elevadíssim imposaven la consciència una i l'ordenació per a l'escola, per a la tribuna, per al diari, per als primers assaigs de cultura nostrada, de la llengua literària, i hom encara es lliurava a la recerca de totes les possibles modalitats del pintoresc en morfologia i ortografia i en estranyes desfilades lèxiques. Honor eterna serà d'aquell exemplaríssim guidor abatut en plena saó de la vida—immolat, diríem—per un mal contret en una presó, el redreç de la parla, la seva total senyoria, la seva noble i desentelada ambició. Atenyement més que cap altre essencial i transcendental, orientat, per fortuna, per un mestre il·lustre (no h'hi ha avui entre nosaltres, puc escriure amb goig, de més venerat); d'haver servit obscurament al qual en alguna hora crítica, als començaments de la Batalla Normista, tinc més plaer que de tota la meva provatura literària.

Llengua literària, llengua normada, fou, però, en memorable divinació i prefiguració, quan Prat de la Riba era encara un estudiantet amb vel·leïtats de poeta guimeranista, la de Costa i Llobera. Persistia purament en el poeta pollensí (tan generalment oblidada o pol·luida com era arreu) la nostra aristocràcia, la nostra gentilitat racial. Li vagava de conversar en la seva històrica badia amb les divines fantasmes de Grècia i Roma; i una vegada em va dar una vella moneda local d'argent amb una quadriga, trobada gratant un poc la terra. Mallorca, de l'indret romàntic, recerat, medievalista de Quadrado i Aguiló, esdevenia, per gràcia del poeta del «Pi de Formentor», l'illa visitada per Melesigeni, l'encerclada per ones virgilianes, l'estatge delitós de la mesura, l'illa enyorívola (com si mai, com una nau, hi fos estat viatgera) de les ribes tirrèniques i egees. La mateixa clàssica testa del poeta semblava copiada d'una escultura del vell museu de Raixa. Ell donà carta de naturalesa en el nostre parlar (que abans hom s'havia complagut a presentar com a abrupte) a la melangia, aquest sentiment tan clàssic, tan avinent a la dolcesa i a la música: ¿caldrà repetir que «Cala gentil» és un dels més bells poemes de la nostra renaixença? Ell assolí aquella transfusió

divina que és el sublim, en escriure: «Mon cor estima un arbre...»

«Un gran esperit» diu Coleridge «ha d'ésser andrògin». No menys cal que en sigui una llengua perfecta. Verdaguer, naturalment, aportà, imposà el nostre català bàsic; i fet i fet jo el tinc pel poeta més viril de Catalunya. És natural i colpidor en la força, factici i acromat en la tendresa. Ramon Picó em contava un dia que el poeta de Folgueroles, ran de la seva ordenació, dubtava si tanmateix no li hauria valgut més de fer-se soldat. Guimerà, al meu parer, era força més femení, i mai no l'interessà sinó algun ex-terrible Hèrcul filant al peu d'una Omfala; la seva tendresa pervadent s'afirmà, en un dels bells moments de la seva vida,¹ enfront de la depravació anarquista, que atuí la ciutat i no suggeria als seus habitants sinó un pànic infecte, amb contracops d'inhumanitat. Però el seu verb era certament influït per la convicció que al català pertocava de romandre impressionantment baronívol al costat de la mollesa de l'espanyol. (Anotem, tot passant, que aquest sembla dur a orelles estrangeres, i és palesament menys apte a la fluïdesa musical: Joan Alcover el trobava irrevocablement tribunici.) Crec que aquella contraposició, tota artificial en els seus termes, va ésser la deu primera de l'anomenat català «mascle», que va morir als Jocs Florals de Can Prosa, després d'haver començat en els altres. He sentit contar, també per Ramon Picó, que en el temps dels «trobadors» de paraigües i copaltes, Antoni de Bofarull li deia un dia, radiant de felicitat: —Se m'ha acudit una traducció incomparable, única de l'*Ei fu* (els mots inicials del «*Cinque Maggio*» de Manzoni). Vejam si l'endevineu. Picó va assajar *finà* o algun equivalent, però Bofarull, amb una grossa complaença fonètica a les jj, ben del Camp, exclamà ressonantment:

—Ja jau!

La flama singularíssima de Maragall és la més estrènua exaltació de l'individual en la nostra literatura. Glorificador de l'emoció nua, repetint com el profeta, si calgués, una vocal extàtica, Maragall era devot de la intensitat com Costa i Llobera de l'ordre, o si voleu del *splendor ordinis*. Costa i Llobera era un gran hereu i Maragall, místicament, cap i fi de nissaga. L'emoció no pot consentir-se l'autocrítica, i Maragall (com deia Mn. Clascar d'un altre alt esperit, Torras i Bages) va dar flors

¹ A «La Festa del blat».

i fulles i exudacions gomoses. Altrament, Costa, mogut per anecdòtiques finalitats acadèmiques o d'edificació, embolcallà algun cop en simple retòrica emocions estantisses.

Maragall tingué molts d'enamorats. Apart del seu nobilíssim i incomparable encís personal, la seva iniciativa alliberadora, reacció contra l'amanerada pobresa del verbalisme, congruà vora d'ell noms valuosos. L'emoció genuïna és apassionant, i, encara, els més la creuen fàcil. Però tot amb tot la literatura catalana de la primera voga sonetista ençà reaccionà cap a l'esperit d'estructura, substituint el filtre de vegades enganyós de la puresa pel sedàs més objectiu de l'exigència.

¿Qui podrà, si reviu en sa pròpia memòria, pagar-se de l'equivalència de la seva il·lusió i el seu assoliment? El més afavorit potser ultrapassa aquella: la munió dels altres endarreragem. Quan vaig escriure aquest llibret, hauria volgut amistar-hi l'íntima gràcia misteriosa que exemplificà Maragall i la venustat formal en serenor de llengua fixa que inaugurà Costa i Llobera. I veu's aquí, *Els fruits saborosos* no són sinó innocents idil·lis, fets al «pastel» per un enllaminí de la vida com a espectacle i de l'idioma com a exercici d'entretocs. Foren acollits amb benvolença. Costa els consagrà una de les seves «Horacianes», Joan Alcover, que m'havia proposat de prologar-ne la segona edició, m'envià en record d'ells un poema; i jo, per agraïment, encara confús, enriqueixo aquesta segona eixida amb els dos generosos encoratjaments. El primer a escriure dels *Fruits*—d'una part d'ells, perquè eren encara inèdits—fou, em recorde, M.S. Oliver en una correspondència enviada al *Brusi*, de Mallorca estant. Maragall trià com la flor d'aquest llibret «Les cireres ingènues». Guerau de Liost, encara no batejat aleshores amb aquest nom estrenu, penso que va escriure, amb excuses d'aquests poemes, el seu primer article a *La Veu de Catalunya*.

És hora d'acabar aquestes ratlles... Seria interminable si evoqués, al volt d'aquest llibret, íntimes recordances, mal pogués atenuar la llibertat del meu esplai el fet d'haver estat aquests poemes una mena de formal bateig meu en literatura. Brogit cordial d'amistats juvençanes, iniciacions en amors de coses belles, primaveral il·lusió catalana, encís barceloní persistent i discret com una melopea en sordina, potser un altre dia em vagarà de refer en paraules noves la vostra vella empremta. Però no vull posar el darrer punt a aquesta expansió prefacial sense dir que aquests *Fruits*, abastats per una mà gosada i maldestra, tingueren—com a més dolç i inoblidable dels addictes—el delicat somriure

matern, que sabé trobar-hi, ben segur, amb més encert que no cap perfecció literària, una mica d'aquella patètica indefensa gentilesa humana del fill únic emmarat.

Josep CARNER

EL VEIRE ENCANTAT

1933

[VeE] Josep Carner | EL | VEIRE ENCANTAT || Barcelona |
Lluís Gili, Editor | MCMXXXIII

70 poemes

En rústega, amb cobertes de paper groguenc. Al pla, reproducció de la portada amb els caràcters de color verd llimona. Format: 20 x 14 cm.; pp.: 96 (6 plects de 16 pp.). Suport: paper de fil; paper allisat. Tiratge: 300 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [1] portadella; [2] indicació del tiratge: *Justificació del tiratge | Tiratge d'aquesta obra: 250 exemplars en paper de fil (numerats) | i 50 en paper allisat.* [N. 66, signatura del poeta]; [3] portada; [4] crèdits: *És propietat de l'autor.* ||| al peu: *Impremta de Nicolau Poncell*; 5-93 poemes; 95-96 taula: *Taula*.

Josep Carner | EL | VEIRE ENCANTAT | Segona Edició
|| Barcelona | Lluís Gili, Editor | MCMXXXIII

[Es tracta d'una reimpressió, idèntica a l'anterior i del mateix any. Probablement, només s'imprimiren exemplars en paper allisat. La pàgina de la indicació del tiratge és en blanc.]

Data d'aparició: 22 d'abril. Font: *La Publicitat*.

13.XI.1932 : «Un pròxim volum de versos de Josep Carner — Ens és molt agradable de poder anunciar als lectors [...] que l'il·lustre poeta Josep Carner ha lliurat a l'editor l'original d'un llibre de versos, inèdit: *El veire encantat*. No cal dir que per als amadors de la poe-

JOSEP CARNER

EL
VEIRE ENCANTAT

BARCELONA
LLUÍS GILI, EDITOR
MCMXXXIII

sia catalana és un esdeveniment. Fa alguns anys que Josep Carner no havia aplegat en volum les seves obres poètiques».

1.III.1933: «*El veire encantat*, de Josep Carner, surt, en excel·lent edició de fil, d'ací a pocs dies».

21.IV.1933: «Una de les novetats del dia del llibre que se celebra el dissabte 22 d'abril és *El veire encantat*, del qual hom parla molt aquests dies».

22.XII.1933: «El Premi Joaquim Folguera — Ha estat concedit per unanimitat a Josep Carner, pel seu llibre *El veire encantat*».

Data d'aparició de la reimpressió: 24 de desembre
[Font: *La Publicitat*, 24.XII.1933].

AUQUES I VENTALLS

1935

[AuV²] Poemes de Josep Carner | vol.1 | AUQUES | i VENTALLS
| Segona edició, corregida i augmentada | [marca tipogràfica] || 1935 | Lluís Gili, Editor — Còrsega, 415, Barcelona

91 poemes

En rústega, amb les cobertes de cartolina. Al pla, reproducció de la portada però amb la marca tipogràfica (obra de Josep Obiols, Sarrià, 1894-Barcelona, 1967) de color bistre i el peu editorial modificat: *Lluís Gili, Editor | Barcelona — 1935*. Format: 20 x 14 cm.; pp.: 116 (7 plecs de 16 pp. + 1 plec de 4). Suport: paper de fil; paper allisat. Tiratge: 350 exemplars. Preu de venda: no consta, però 12 ptes. [Els altres dos volums de «Poemes de Josep Carner» (PrP i BTBG²) s'ajusten exactament a aquesta descripció amb la sola excepció del nombre de pàgines.]

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *Tiratge d'aquesta obra: 300 exemplars en paper de fil | (numerats) i 50 en paper allisat*. [N. 203]; [5] portada; [6] crèdits: *És propietat de l'autor* || al peu: *Nicolau Poncell, impressor, Igualada; 7-111 poemes; 113-114 taula: Índex; [115-116] en blanc*.

Data d'aparició: 23 d'abril [Font: *La Publicitat*, 17.IV.1933: «Les obres de Carner — Una de les notes més importants de la Diada del Llibre la donarà l'il·lustre escriptor Josep Carner amb l'aparició del volum 1 de les seves obres en vers. És sabut que Carner edita, en 15 volums, els seus versos. No solament els llibres apareguts, tots exhaurits, ans versos inèdits i

POEMES DE JOSEP CARNER

VOL. I

AUQUES I VENTALLS

SEGONA EDICIÓ, CORREGIDA I AUGMENTADA

1935

LLUÍS GILI, EDITOR ~ Còrsega, 415, BARCELONA

de gran valor. Aquest primer volum, que es posa a la venda per la Diada, és *Auques i ventalls*, corregit pel propi autor. L'il·lustra un dibuix de Josep Obiols. L'edita Lluís Gili». El 23.IV.1933, anunci publicitari: «Lluís Gili, editor, publica avui *Auques i ventalls*»].

LA PRIMAVERA AL POBLET

1935

[PrP] Poemes de Josep Carner | vol.II | LA PRIMAVERA | AL POBLET | [marca tipogràfica] || 1935 | Lluís Gili, Editor — Còrsega, 415, Barcelona

60 poemes

En rústega, amb les cobertes de cartolina. Al pla, reproducció de la portada però amb la marca tipogràfica (obra de Josep Obiols) de color bistre i el peu editorial modificat: *Lluís Gili, Editor | Barcelona — 1935*. Format: 20 x 14 cm.; pp.: 100 (6 plecs de 16 pp. + 1 plec de 4). Suport: paper de fil; paper allisat. Tiratge: 350 exemplars. Preu de venda: no consta, però 12 ptes.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *Tiratge d'aquesta obra: 300 exemplars en paper de fil | (numerats) i 50 en paper allisat*. [N. 108]; [5] portada; [6] crèdits: *És propietat de l'autor || al peu: Nicolau Poncell, impressor, Igualada*; 7-10 pròleg de l'autor: *Un Déu-vos-guard**; 11-95 poemes; 97-98 taula: *Índex*; 99-100 en blanc.

Data d'aparició: 6 de juliol [Font: *La Publicitat*].

* UN DÉU-VOS-GUARD

La primavera és un retorn a les promeses elementals de la vida, sense les quals ens seria impossible de continuar vivint. Temps de fe per a la jovenalla, i, per als vells mateixos, de credulitat. En aquests dies fins els núvols del cel van carregats d'il·lusions. Les fulles noves tenen una flaire fina de patètic. Les aigües es posen a gorgolar amb induccions i malícies de tradició immemorial. Però l'esperit que prepara tots aquests senyals, que fa venir totes aquestes carretades d'agençaments petits i

POEMES DE JOSEP CARNER

VOL. II

LA PRIMAVERA AL POBLET

1935

LLUÍS GILI, EDITOR ~ Còrsega, 415, BARCELONA

grans, no és altra cosa que el mite central de la poesia, origen magnífic de tots els poemes del món.

Un àngel ha dibuixat en l'atzur les xarxes invisibles dels moviments migratoris. El tros és ple d'esperances que verdegem, amb caïres d'argent. Cada arbre és un miracle: vell de vegades, i corrugat com ell sol, amb balmes i geps que acrediten una història venerable, es reviscola, s'escampa, fa un goig sorprenent, no pas a base de cosmètics i d'altres artificis, sinó amb vastes corones de real joventut. Els camins frisen de tant d'invitar al moviment, i us prometen d'acostar-vos-ho tot, de fer-vos arribar en un salt a la màgica percinta de l'horitzó. Una bellugadissa extraordinària d'hostes nous ha començat al fons impenetrable de les bardisses. Convé talment que el pívot bosquerol, que és el treballador més mudat que hi ha en aquest planeta, faci venir encara, amb el seu crit particular, aquells dies coberts que us emparen flonjament contra la possibilitat de les últimes gelades. Escaurà que no sigui pas castigat, per afanyós i temerari, el defici de viure. Salvem amb un velar, que farà bé de ronsejar una estona, les flors del presseguer, de colors de deessa enamorada, que ens anuncien la millor delícia de les berenes de l'estiu. Aquests escampalls, en mil maneres, de la llum del sol, aquesta impressió lluent i gairebé líquida que trobem en les gespes i el fullam i en una mena de nimbe que veureu fins i tot per damunt de les casetes més rònegues, són capaços de cridar i fer traspuntar els records que semblaven més ben desats, les il·lusions que amb més cura us havia entaforat la prudència. El desmai sembla un brollador, per bé que admirat a la claror d'un llum de bengala; i el pollancre ja diríeu que és un encís monumental de la llum mateixa, aturada a contemplar-se en mil mirallets frèvol i delitosos. Fins les gates madures tenen de cop i volta estranyes visions, i les plantes espinoses que voregen i limiten les riqueses del camp, cercaran de punyir més fort, perquè ara els serà encomanada la defensa dels nius. I tanmateix digueu-me, amb el cor a la mà, si els mateixos còdols no semblen vernissats amb llum de sol.

Hom voldria viure del tot, i a tot vent, i amb una mena de foc delirant que s'oblidés de tota altra cosa. Però, ben mirat, això no fóra pas tota la primavera, o almenys la que us prem més adorablement el cor. És encara un element necessari d'ella un cert punt consirós i de vegades dolorós: perquè la millor provatura de goig és trencadissa i fonedissa: us caldrà donar-vos del tot, i ben mirat no pas per altre guany que per a un tast final—i encara si tot us haurà recèixit—de melangia.

Però aquest ritu de l'any, aquestes infinites imatges efímeres d'alguna resurrecció triomfant per damunt les parences de la desolació, de la mort, aquest esgotament que es repensa i que torna a omplir cada indret amb tota mena de prodigalitats, renova en els homes una tremor divina i la necessitat del cant. La primavera encén i arrauxa fins el cor de les ciutats, en tantes de coses distret, però una hora o altra badoc enfront dels de vessalls radiants. Fet i fet la seva litúrgia rural és menys sofisticada, més agabelladora i més pul·lulant pertot arreu.

I mai no deixarà d'ésser adient que un poeta vagatiu i sense gaires responsabilitats, i ni que sigui amb un trist flabiol a la butxaca, faci el seu romiatge a un poblet en primavera, no pas amb el propòsit de dir-hi coses evanescents en forma difícil, ni de declamar sobre sentiments assenyalats en eloqüència fàcil, com han fet sempre els romàntics i els neoromàntics, sinó amb la dèria de cercar l'aigua lustral del fontinyol antic, aquella que, en un sol glop regalat, ens fa desitjosos de tractar com més polidament es podrà la senzillesa humana. La qual en molts de caients s'assembla a una flor: i no és bona sinó per a l'escombra un cop l'haureu masegada; i no ha pas vingut al món per fer-hi gran forrolla, sinó per ensinistrar-se a plaure delicadament. I de vegades—tot i que us semblarà ben coneguda, bell punt la trobareu—viu amagada, i us cal una sol·licitud d'amor per descobrir-la.

Més d'un cop vora d'aquells marges, sota aquelles càlides ombres violeta, sentiu un fragment flotant de cançó, fresca vellura preservada pels incorruptibles que no sabien de lletra. En tals moments pot semblar-vos que allò sigui la troballa definitiva, i que ja no us vagui sinó de vagar. Però aquell dolç encanteri a distància, més que no pas l'acompliment, és la suggestió. Hi ha poques cançons terrals on la lletra sigui d'igual i ben deixada bella; però quan serà del tot enllestida la magnífica replega de les nostres cançons populars, que és una de les moltes empreses nobilíssimes que Catalunya deurà al geni patrici i tutelar de R. Patxot i Jubert, potser algun poeta farà una antologia de versos ingenus destriats que demostraran la identitat essencial del geni clàssic amb el del nostre poble. Els nostres pastors i mariners, per bé que amb esma inconseqüent, claudicant i malsegura, s'han lliurat, en els instants de gràcia, a la mateixa mena de delectança expressiva de la primavera immortal.

Com més ho vaig sospesant més em sembla prometedora aqueixa excursió del poeta. Qui tinguéis lleure i sobretot qualitat per anar a

aquell gaudi sincer (i potser per molta de gent important desconsiderat) que hi ha en un retrobament particular del comú i universal, en acabat traduïble amb un efecte d'enganyosa inconsciència, donant entenent—d'una manera més aviat pèrfida—d'ésser prop de l'origen, en el qual hom aprenia a ritmar en les onomatopeies del treball, i disposava d'una frase tot just generada pel vocatiu, que, ben segur, era l'únic cas que empraven els déus i les deesses: car tots els parlaments que ens n'han arribat, massa intervinguts, duen una empremta estilística d'Homèr!

El poeta i la primavera són fets per entendre's, i sempre els farà alegria de retrobar-se; però la primavera al poblet recull graciosament, com en una copa de cristall reflectidora, qui sap les belles coses de la naturalesa i de les figuretes que s'hi mouen. La més bella joguina del món.

LLUNA I LLANTERNA

1935

[LIL] Josep Carner | LLUNA I LLANTERNA || [marca tipogràfica: anagrama de La Mirada] | Edicions Proa — Col·lecció La Mirada | [Badalona] 1935

113 poemes (ordenats en nou seccions)

Relligat en tela de color taronja. Al pla, anagrama de La Mirada, també imprès al peu de les guardes, que són de color groc. Els volums del tiratge en paper especial, amb marges més generosos, són relligats en pergami, o presentats en rústega, sempre sense guardes; en aquests darrers s'hi reproduïx la portada sense el peu editorial ni l'any d'edició. Format: 15'5 x 12 cm.; pp.: 240 (15 plects de 16 pp.). Suport: paper Japó, Holanda, Rives Annam, Rives Vitel·la (blanc i acigronat) fil i paper d'edició. Tiratge: 920 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *Han estat tirats d'aquesta obra: 10 exemplars en paper Japó Imperial marcats a,b, | c,d,e,f, g,h,i,j; 10 exemplars en paper | Holanda Van-Gelder xifrats I,II,III,IV, | V,VI,VII,VIII,IX,X; 5 exemplars en | paper Rives Annam marcats A,B,C,D, | E; 10 exemplars en paper Rives Vitel·la | blanc marcats A,B,C,D,E, F, G,H,I,J; | 10 exemplars en paper Rives Vitel·la aci|gronat marcats a,b,c,d,e,f,g,h,i,j; 75 exemplars en paper de fil Guarro, 25 | dels quals, marcats d'1 a 25, signats per | l'autor i amb el nom dels bibliòfils de «La | Mirada», als quals són especialment dedi|cats, i els | 50 restants, numerats de 26 a | 75, posats a la venda; i 800 en paper es|pecial «L.M.», sense numerar; [5] portada (als exemplars preferents la indicació del tiratge és a [6]); [7] subtítol: *Represa | de Temes Xinesos; [9]-25 LA**

JOSEP CARNER

Lluna i Llanterna

EDICIONS PROA - COL·LECCIÓ LA MIRADA

1935

GUERRA; [27]-42 EL PODER I ELS FUNCIONARIS; [43]-68 PRIMAVERA; [69]-124 LES AMORS; [125]-139: TARDOR; [141]-171 LES SOLITUDS EN LA NATURA ; [173]-193 L'ART I L'AMISTAT; [195]-201 LES PENSARIES ; [203]-229 LES ACABALLES; 231-235 taula; *Índex*; [237] colofó: *Aquest llibre | ha estat imprès | a la ciutat de Sabadell | als obradors | de | Joan Sallent, Sucr.; [239-240] en blanc.*

Data d'aparició: juliol [Font: *La Publicitat*. És esmentat com a pròxima novetat en diverses notes; la primera, el 23.III, la darrera, el 27.VI. El llibre devia aparèixer poc després de *La primavera al poblet*].

BELLA TERRA BELLA GENT

1936

[BTBG²] Poemes de Josep Carner | vol.III | BELLA TERRA | BELLA GENT | Segona Edició, corregida | [marca tipogràfica] || 1936 | Lluís Gili, Editor — Còrsega, 415, Barcelona

64 poemes

En rústega, amb les cobertes de cartolina. Al pla, reproducció de la portada però amb la marca tipogràfica (obra de Josep Obiols) de color bistre i el peu editorial modificat: *Lluís Gili, Editor | Barcelona — 1936*; Format: 20 x 14 cm.; pp.: 124 (7 plects de 16 pp. + 1 plec de 8 + 1 plec de 4). Suport: paper de fil; paper allisat. Tiratge: 350 exemplars. Preu de venda: no consta, però 12 ptes.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *Tiratge d'aquesta obra: 300 exemplars en paper de fil | (numerats) i 50 en paper allisat*. [N. 219]; [5] portada; [6] crèdits: *És propietat de l'autor ||| al peu: Nicolau Poncell, impressor, Igualada*; 7-119 poemes; 121-122 taula: *Índex*; [123] relació dels tres volums de *Poemes de Josep Carner* publicats.

Data d'aparició: 23 d'abril [Font: *La Publicitat*, 23.IV: «Avui surt — El volum III dels 'Poemes de Josep Carner' — Avui diada del llibre es posa a la venda (...) *Bella terra bella gent*»].

POEMES DE JOSEP CARNER

VOL. III

BELLA TERRA BELLA GENT

SEGONA EDICIÓ, CORREGIDA

1936

LLUÍS GILI, EDITOR ~ Còrsega, 415, BARCELONA

NABI

1941

[Nabi] Josep Carner | NABI | Poema | Pòrtic de J.M. Miquel i Vergés || A.[Associació] A.[d'Ajut] C.[a la Cultura] C.[Catalana] | [marca tipogràfica] | Edicions de la Revista *Catalunya* | Buenos Aires [1941]

i poema

En rústega, cobertes de cartolina amb solapa. Al pla, emmarcat amb un doble filet, un fons de color verd que continua al llom i es tanca a la contracoberta: *Jossep Carner | NABI | Poema | Pòrtic de J.M. Miquel i Vergés | ERC* [anagrama de les edicions]. Fora del requadre, les notes tipogràfiques disposades damunt, a la dreta i al peu del requadre: *Edicions | de la Revista «Catalunya» | Buenos Aires*. A la contracoberta, dins del requadre, la marca tipogràfica; al llom: *Jossep | Carner | NABI || A.A.C.C.*; a la solapa anterior: *Josep Carner* [glossa de la personalitat literària de l'autor] | *Altres obres de l'autor* [relació d'obres de Carner, amb nombrosos errors de datació]. A la solapa posterior, informació sobre la col·lecció A.A.C.C. Edicions de la Revista *Catalunya*: volums publicats, condicions de subscripció. Format: 18'5 x 13'5 cm.; pp.: 112 (7 plecs de 16 pp.). Suport: paper especial; paper corrent. Tiratge: 60 exemplars (paper especial), no consta (paper corrent). Preu de venda: 2'50 pesos argentins.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portadella: [anagrama de les edicions] || *NABI*; [4] *Edicions de | la Revista | Catalunya | Volum V || Agrupació d'Ajut a la Cultura Catalana | Buenos Aires*; [5] portada; [6] crèdits: *Queda fet el dipòsit que marca la llei N° 11723 | Copyright by Agrupació d'Ajut a la | Cultura Catalana — Buenos Aires — Any 1941 || Tots els drets re-*

JOSEP CARNER

N A B I

POEMA

Pòrtic de J. M. Miquel i Vergés

A. A. C. C.

EDICIONS DE LA REVISTA CATALUNYA
BUENOS AIRES

*servats | D'aquest llibre s'ha fet un tiratge de 60 |
 exemplars numerats, sobre paper especial, | destinats
 als cooperadors de l'A.A.C.C. || Portada de | E. Clu-
 selles || Acabat d'imprimir als | Tallers Gràfics Argen-
 tins | de L.J. Rosso el dia | 28 de febrer de 1941; [7-8]
 nota editorial sobre l'autor i el poema; l'encapçala un
 retrat del poeta gravat al boix, signat Macaya (Lluís
 Macaya i Sanfeliu, Barcelona, 1888—Buenos Aires,
 1953); [9]-33 *Pòrtic* de J.M. Miquel i Vergés; [35]-106
Nabi; [107-108] en blanc; [109] taula: *Índex*;
 [111-112] en blanc.*

TRES DIUMENGES

1946

[TrD] Josep Carner | TRES | DIUMENGES | Gravats al boix |
de | Grau Sala | [marca: una oreneta] || L'Oreneta | Pa-
ris [1946]

3 poemes

[Edició revisada dels tres «diumenges» de BTBG]

En rústega, plecs sense cosir, sobrecoberta, estoig.
Format: 25'6 x 16'8 cm.; pp.: 48. Catorze gravats al
boix d'Emili Grau Sala (Barcelona, 1911-1975). Su-
port: paper Rives. Tiratge: 125 exemplars. Preu de
venta: no consta.

Contingut: [1] portadella; [2] full de làmina; [3] por-
tada; [5-14] «El diumenge del senyor Pere»; [15-27]
«El diumenge del senyor Quim»; [29-45] «El diumen-
ge del senyor Lluc»; [47] colofó i justificació del tira-
ge: *Aquests «Tres Diumenges» de | Josep Carner, il·lus-
trats per Grau Sala | foren acabats d'estampar en la
ciutat | de París la vigília de Tots Sants de l'any | 1946
per Raymond Jacquet | mestre impressor. || El tiratge
comprèn 120 exemplars en | paper Rives a la forma nu-
merats del | nº 1 al 120, dels quals els catorze | primers
contenen una «suite» dels | gravats en negre i un di-
buix original. | S'han tirat també 5 exemplars | desti-
nats als col·laboradors | Exemplar nº || Aquests tres poe-
mes són extrets del | llibre «Bella terra, bella gent».*

JOSEP CARNER

TRES
DIUMENGES

GRAVATS AL BOIX
DE
GRAU SALA

L'ORENETA
PARIS

PALIER

1950

[Pal] Josep Carner | PALIERS | Poèmes | Prologue | de Roger Caillois || La Maison du Poète [Bruxelles, 1950]

21 poemes

En rústega, cobertes de cartolina amb solapa. Al pla, reproducció a dues tintes, negre i bistre, de la portada, emmarcada amb filets formant un doble requadre; al llom: autor, títol, editorial; a la contracoberta, extracte del catàleg de les «Editions de La Maison du Poète». Format: 19 x 14 cm.; pp.: 84 (4 plecs de 16 pp. + 1 plec de 20). Suport: paper «Ingres»; paper «Vélin pur fil». Tiratge: 525 exemplars.

- Contingut: [1] en blanc; [2] nota: *Outre des inédits, ce livre comprend des poèmes parus dans divers | recueils: L'Oreig entre les Canyes, El Cor quiet, El Veire Enchantat | et La Primavera al Poblet. | Ils ont été traduits du catalan par E. Noulet et l'auteur.*; [3] portadella; [4] indicació del tiratge: *Il a été tiré de cet ouvrage 25 exemplaires | de luxe sur Ingres, numérotés de 1 à 25 | et 500 exemplaires sur Vélin pur fil, | constituant l'édition originale.*; [5] portada; 7-9 pròleg de Roger Caillois: *Confession du poète*; 10-77 poemes [a les pp. de l'esquerra el text català i a les de la dreta la traducció francesa]; [79-81] taula: *Table*; [83] colofó: *Achevé d'imprimer sur les Presses | de l'Imprimerie Van Doorslaer, 51, | Rue Thiéfry, à Schaerbeek-Bruxelles, | le 12 avril 1950.*

JOSEP CARNER

PALIER S

Poèmes

PROLOGUE

de ROGER CAILLOIS

LA MAISON DU POÈTE

LLUNYANIA

1952

[Llu] Josep Carner | LLUNYANIA | [marca tipogràfica] | El Pi de les Tres Branques | Santiago de Xile | 1952

42 poemes

En rústega amb cobertes de cartolina. Al pla, reproducció, a tres tintes, negre bistre verd, de la portada; al llom: autor, títol, número (7) dins la col·lecció. Format: 21'5 x 16 cm.; pp.: 132 (8 plects de 16 pp. + 1 plec de 4). Suport: paper «especial»; paper «mig fil». Tiratge: 300 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [1-2] en blanc; [3] portada; [5] [marca tipogràfica] | *El Pi de les Tres Branques* | Santiago de Xile | 1952; [7] indicació del tiratge; *Aquesta edició consta de 270 exemplars | en paper mig fil, i 30 exemplars en paper | especial, numerats de l'1 al 30.*; [9] *Obres publicades* [relació de llibres publicats a «El Pi de les Tres Branques»]; [11-13] pròleg de l'autor sense titular: *Envejo a aquestes ratlles...** [al final reproducció de la seva signatura]; [15-127] poemes; 129-130 taula: *Índex*; [131] colofó: *Acabat d'imprimir | el dia 14 d'abril de 1952 | als obradors de | la impremta Mediterrània | de Santiago de Xile | sota la direcció de | gent catalana.*

* Envejo a aquestes ratlles el viatge que faran a Xile, on mans piadoses i amigues les daran a l'estampa. Voldria que aquest frèvol escrit saludés, en nom meu, els Andes a l'hora rosada de la posta inversemblant de bellesa.

I ara, lector sofertíssim que m'estàs, literalment, prenent en mà, voldria, en lloc d'afligir-te amb un discurs introductori a efectes d'ornament i lluïment, dir-te, en les menys paraules possibles, un secret: aquest llibre ve, en part, d'un soliloqui del que ara só, i en part d'un

JOSEP CARNER

LLUNYANIA

EL PI DE LES TRES BRANQUES

Santiago de Xile

1952

col·loqui del susdit amb aquell jovenet o jovenot que, duent el mateix nom, va escriure fa qui-sap-los anys. Et vagarà de trobar-hi, si no et curteja la paciència (al davant de poemes escrits en època en la qual, per a dir-ho amb el popular eufemisme anglès, no só pas tan jove com ho havia estat), d'altres poemes deguts a la inconsciència d'un minyó, content sobretot de fer sonar el verb nadiu, lliurat a una mena de ramblisme sense exigències i no pas sense un tast de l'aventura dels conspiradors.

En efecte, un greu compromís del qual val més, ara com ara, no fer crides a plaça, m'obliga a revisar (oh terrible lliçó de modèstia!) tota la paperassa del que he escrit. I adés, en ocasió de fer una tria dels meus versos per als catalans de Xile, m'ha semblat que hi seria més sencer si hi aparegués en les dues edats—no pas que els poemes de les meves primeries ací acollits no hagin sofert diversos graus de canvi, per a adaptar-los al mínim d'exigència que tal vegada els permeti de circular. He relegat, naturalment, a l'oblit una part d'aquella producció dissortada, i això no crec que pugui condemnar-ho ningú; però la meua intervenció en els readmesos *sub conditione* convé que sigui justificada.

Bé em sembla de conèixer, benivolgut autor de les *Elegies de Bierville* per tants de conceptes magistral, els perills i les dificultats de l'autocrítica en funció quirúrgica. Però, en veient-me obligat a una mena de judici final del que vaig voler ésser i vaig provar de fer ¿com sabria estar-me de redreçar les errors, les depressions evidents en peces, com les represes, quan no faci pas en fred la revisió, sinó encara sota la influència (possiblement apta a donar més que no féu) de l'emoció primera? A vós i a d'altres dic, per a la meua excusa, que tinc viu sentiment de la meua propietat sobre el que hagi cercat de fer i que trobi, a desgrat de la provatura, informe: em pertany, perquè em resta a fer-hi; en canvi, si alguna cosa meua em sembla, dins el límit de les meves possibilitats, com reeixida, sento que se m'emancipa, i esdevé del comú, si el comú la vol—. I, altrament, goso pensar que tinc, com qualsevol *altre* que em llegeixi, el dret de jutjar-me, però reivindico, com un privilegi particular, el de la meua esmena, tot i saber que no la puc escometre sinó a la llum d'un cert estat de consciència en un cert moment.

Nogensmenys, cal que afegeixi, en aquest lloc, la més forta raó per a la que jo anomenaria, tot amb tot, saludable irreverència envers el meu passat. Vaig començar a escriure i a publicar en una època de gust indecís, de verb literari encara fluctuant, de benvolença corrosiva en-

vers migrades valors: afany, en el poc, de fer feix de tot el possible. Avui (amb un marge, encara, n'estic segur, d'autoindulgències indegudes) voldria, almenys tendencialment, seguir la línia que en 1948, en certa ocasió assenyalada, vaig expressar en aquests termes: Ens pertoca d'atènyer el nivell exigent de les grans literatures i les altes ciències. No bastarà pas de no fer prou meravella. Cadascú de nosaltres ha de créixer, i bé pot: la gran virtut de la llengua li ho permet.

No em reca sinó de no haver pogut ésser més poderós en el meu exemple, això és, en el que jo deixi escrit.

I ara, tot recalcant que no tenim alternativa al nostre deure d'un esperit, d'una llengua, d'un art metropolitans, vull repetir-me, amb diversitat d'intencions, dos versos de Carles Riba:

Cal la secreta clau: un record que ve de vosaltres,
déus! i que no ens ateny fins que ja hem arribat.

Josep CARNER

ARBRES

1953

[Arb] Josep Carner | ARBRES | Nota preliminar de Marià Manent | [marca tipogràfica] || Editorial Selecta, S.A. | Barcelona [1953]

60 poemes

Relligat en tela grisa amb sobrecoberta. A la coberta, motiu ornamental (uns arbres) gravat en or; al llom, autor i títol, també en or; a la sobrecoberta, l'anagrama de la col·lecció: una aglà i una fulla de roure, retallada en blanc sobre fons verd, dins de la qual hi figura el nom de l'autor, el títol i el motiu ornamental de la coberta; al llom de la sobrecoberta, autor, títol, marca tipogràfica, col·lecció i número; a la contrasobrecoberta: *Biblioteca Selecta* (relació dels últims volums publicats a la col·lecció); a la solapa anterior de la sobrecoberta: *Arbres* (nota editorial sobre el llibre); a la posterior: *Biblioteca Selecta* (informació sobre la col·lecció). Format: 14 x 10 cm.; pp.: 256 (16 plects de 16 pp.—el primer full del primer plec i el darrer de l'últim plec estan adherits a les tapes— + 1 full de làmina). Suport: paper d'edició. Tiratge: no consta. Preu de venda: 35 ptes.

Contingut: [1-4] guardes; [5] portadella: (motiu ornamental de la sobrecoberta i títol); [s.n.] full de làmina: perfil del rostre del poeta (dibuix realitzat per Xavier Nogués—Barcelona, 1873-1941—el 1928). Al peu, signatura de Carner. [7] portada; [8] crèdits: *Biblioteca Selecta* — 133 | *Edicions de* | *ARBRES* | *Primera: 1953* | *Encapçalen aquest volum el retrat* | —*croquis de Xavies Nogués—i la* | *signatura de l'autor.* || *Propietat literària reservada* | *Impremta Ariel, S.L.* —Aragó, 255— *Barcelona*; [9] *Notícia Biogràfica*; [11]-15 prò-

JOSEP CARNER

ARBRES

Nota preliminar de MARIÀ MANENT

EDITORIAL SELECTA, S. A.
BARCELONA

leg de Marià Manent: *Nota Preliminar*; [17]-239 poemes; [241-245] taula: *Índex*; [247-251] informació editorial; [253-256] guardes.

Data d'aparició: primers de setembre [Font: *Destino*, 12.IX.1953: primer anunci publicitari].

POESIA

1957

[P] Josep Carner | OBRES | COMPLETES | * | POESIA | Pròleg de Marià Manent | [marca tipogràfica] || Editorial Selecta | Barcelona [1957]

896 poemes

Relligat en pell vermella (també exemplars en tela vermella). Al pla: perfil del rostre del poeta (segons el dibuix realitzat per Xavier Nogués el 1928) gravat en or; al lloç, inscrit en or: *Josep | Carner | Obres | Completes | * | Poesia || Editorial | Selecta*. Format: 18 x 11 cm.; pp.: LXIV + 980 (1 plec de 16 pp. + 31 plects de 32 + 1 plec de 36). Suport: paper bíblia. Tiratge: no consta [però 2000 exemplars]. Preu de venda: no consta [però 300 ptes. (pell) 250 ptes. (tela)].

[Es van fer, almenys, dues emissions del llibre que afecten exclusivament el relligat: la primera, amb les puntes arrodonides, de 500 exemplars (250 en pell; 250 en tela), segons que declaren els editors en la primera liquidació a l'autor el 31.XII.1957; un relligat posterior dels plects impresos del llibre, va ser fet en símil pell, amb canvis en el tipus i en el text del lloç i sense arrodonir-ne les puntes.]

Contingut: [I-IV] en blanc; [V] portadella; [full de làmina] reproducció fotogràfica d'un bust del poeta de Lotte Goldschmidt (realitzat per l'escultora vienesa quan el poeta va fer 70 anys, el 1954), amb el peu: *Josep Carner i Puig-oriol | Nascut a Barcelona el 5 de febrer de 1884;* [VII] portada; [VIII] crèdits: *Biblioteca Excelsa-11 || Primera edició | Propietat literària reservada | Imprès a Barcelona per | Impremta Moderna—París, 132—1957;* [IX] reproducció d'una signatura del poeta; [XI]-XIV *No-tícia biogràfica;* [XV]-LXIII pròleg de Marià Manent; [I]-20

II JOSEP CARNER III

OBRES COMPLETES

POESIA

PRÒLEG DE MARIÀ MANENT

EDITORIAL SELECTA
BARCELONA

ELS FRUITS SABOROSOS; [21]-140 LLOC; [141]-224 AUQUES I VENTALLS; [225]-255 LLEGENDARI; [257]-411 OFRENA; [413]-487 LLUNARI; [489]-555 ARBRES; [557]-615 COR QUIET; [617]-654 VERB; [655]-700 MAR; [701]-745 NABÍ; [747]-858 LLUNA I LLANTERNA | (Represa de temes xinesos); [859]-904 ABSÈNCIA; [905]-906 *Bibliografia poètica* | de Josep Carner; [907]-975 taula: *Índexs: Índex alfabètic de títols dels poemes. Índex alfabètic de primers versos. Índex general*; [977] colofó: *Aquest volum de Poesia, primer de les | obres completes de Josep Carner, prolo-* | *gat per Marià Manent, amb frontispici que | reproduïx el bust* | *que del poeta féu | Mme. Lotte Goldschmidt, i el relligat* | *ornat amb la silueta carneriana que di-* | *buixà Xavier Nogués, ha estat estampat | als tallers de la impremta Mo-* | *derna, de Barcelona, d'on ha sortit enllestit el | dia 13 de* | *desembre de 1957, festivitat | de Santa Llúcia.*; [979-980] en blanc.

Data d'aparició: segona quinzena de desembre. Font: *Destino*.

14.XII.1957: «De inminente aparición en la Biblioteca Selecta *Obres Completes* de Josep Carner. Los 850 poemas de Josep Carner—muchos de ellos inéditos—reunidos por primera vez en la cuidada versión que el poeta ha llevado a cabo en su gloriosa senectud».

21.XII.1957: «Gran acontecimiento editorial. *Obres Completes* de Josep Carner. La producción poética completa del más alto poeta catalán viviente. En piel ptas. 300, en tela ptas. 250».

LLIGAM

1961

[Lli] Josep | Carner | LLIGAM | Tria de poemes | [fotografia de l'autor] || Anthologie | de | l'Audiothèque | Place Jean Jacobs, 17 - Bruxelles I | Rue Monsieur le Prince, 60 - Paris VI [Bruxelles, 1961]

24 poemes

En rústega, amb cobertes de paper en blanc. A la sobrecoberta de cartolina *couché* i amb solapes en blanc, dins d'un filet vermell que forma un requadre, nom de l'autor, títol, subtítol i notes tipogràfiques. A la contrasobrecoberta, catàleg de l'*Anthologie de l'Audiothèque*. Format: 17'5 x 12 cm.; pp.: 20 (1 plec de 20 pp.). Suport: paper *couché*. Tiratge: no consta. Preu de venda: 15 francs belgues.

Contingut: [1] portada; [2]-19 poemes [El primer poema, «Cançó de vell», [2], és un facsímil del manuscrit i apareix signat]; [20] dades biogràfiques: *Josep Carner* [...] || comentaris crítics: *Alguns parers crítics* | signats per Giuseppe Ungaretti, Jules Supervielle, Jean Cassou, Edmond Vandercammen, Albert Manent. || Publicacions: *Bibliografia. Traduccions*. || peu d'impremta: *Imprimerie C.&J. Van Doorslaer, 51, rue Thiéfry, Bruxelles 3*; [[]] taula: *Index* [la pàgina correspon al recto de la coberta posterior].

[Lli²] Josep Carner | LLIGAM || L'Audiothèque | Place Jean Jacobs, 17 - Bruxelles I | Rue Monsieur le Prince, 60 Paris VI ||| LIEN | Poèmes traduits du catalan | par | E. Noulet et l'auteur. | (Traduction corrigée). | Deuxième édition [Bruxelles, 1968]

[Reedició acarada de Lli i de la traducció francesa, *Lien*, en un sol volum, a grans marges.]

Josep CARNER

LLIGAM,
TRIA DE POEMES

ANTHOLOGIE
de
l'Audiothèque

Place Jean Jacobs, 17 - Bruxelles 1
Rue Monsieur le Prince, 60 - Paris VI

En rústega amb cobertes de paper en blanc. A la sobre-coberta de cartolina i amb solapes en blanc, reproducció de les dues portades cadascuna dins d'un requadre format per un filet vermell. La primera a la part superior esquerra, la segona a la part inferior dreta. Format: 30 x 21 cm.; pp.: 72. Suport: paper *couché*. Tiratge: 1000 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [1] en blanc; [2]/[3] portadelles; [4]/[5] indicació del tiratge: *Han estat estampats d'aquesta obra | mil exemplars | sobre «papier couché» gran format. / Il a été tiré de cet ouvrage | mille exemplaires | sur papier couché, grand format*; [6]/[7] portades; [9] retrat del poeta; 10-67 poemes [a les pp. de l'esquerra el text català, a les de la dreta la traducció francesa]. A les pp. 10/11, en facsímil, manuscrits de «Cançó de vell» / «Chanson de vieillard», signades per l'autor; [68]/[69] taula: *Taula de matèries/ Table de matières*; [70]/[71] colofó: *Acabat d'imprimir | en les premses de la Casa Van Doorslaer, | Brussel·les el 29 de febrer 1968. / Achevé d'imprimer | sur les presses de l'imprimerie Van Doorslaer, | à Bruxelles, le 29 février 1968.*

MUSEU ZOOLÒGIC

1963

[MuZ] MUSEU ZOOLOGIC | 24 | Dibuixos de | Josep Granyer
 | Amb versos de | Josep Carner | [marca tipogràfica]
 | Edicions Nauta, S.A. Barcelona [1963]

24 poemes

Relligat en tela groga. A la coberta, imprès damunt d'un paper couché adherit a les tapes, dibuix acolorit de Josep Granyer (Barcelona, 1899-1983): diversos animals contemplen un requadre on hi ha escrit: *MUSEU ZOOLOGIC* | *per* | *Josep Carner* | *i* | *Josep Granyer* | [marca tipogràfica] | *Edicions Nauta, S.A. Barcelona*. Format: 24'5 x 32'5 cm.; pp.: [116]. Tiratge: preferent (25 exemplars); corrent (no consta). Preu de venda: no consta.

Contingut: [1-4] en blanc; [5] portadella; [7] portada; [8] crèdits: *Dipòsit Legal*; [9] lema: *Els animals s'expliquen | com bonament poden*; [11-106] poemes [El títol, el poemet i la il·lustració (acolorida) ocupen sempre quatre pp., distribuïdes així: a la primera, número d'ordre (tots els poemes són numerats) i títol, a la segona, el poemet, a la tercera, il·lustració (consistent en un requadre on hi figura l'animal de què parla el poema i d'altres que li són a l'entorn), i la quarta és en blanc]; [107] taula; [109] colofó: *Els gravats d'aquest llibre els ha fet | Reproduccions Fotomecàniques Roldan | i la impressió, la | Societat Aliança d'Arts Gràfiques | (S.A.D.A.G.) | sota la direcció de | Jaume Pla. | Se n'ha fet una tirada especial de 25 exemplars | que porten un dibuix original de l'artista i la firma del poeta. | Es va enllestir el dia 20 de maig de 1963; [111-116] en blanc.*

MUSEU ZOOLOÒGIC

24

DIBUIXOS DE
JOSEP GRANYER

AMB VERSOS DE
JOSEP CARNER

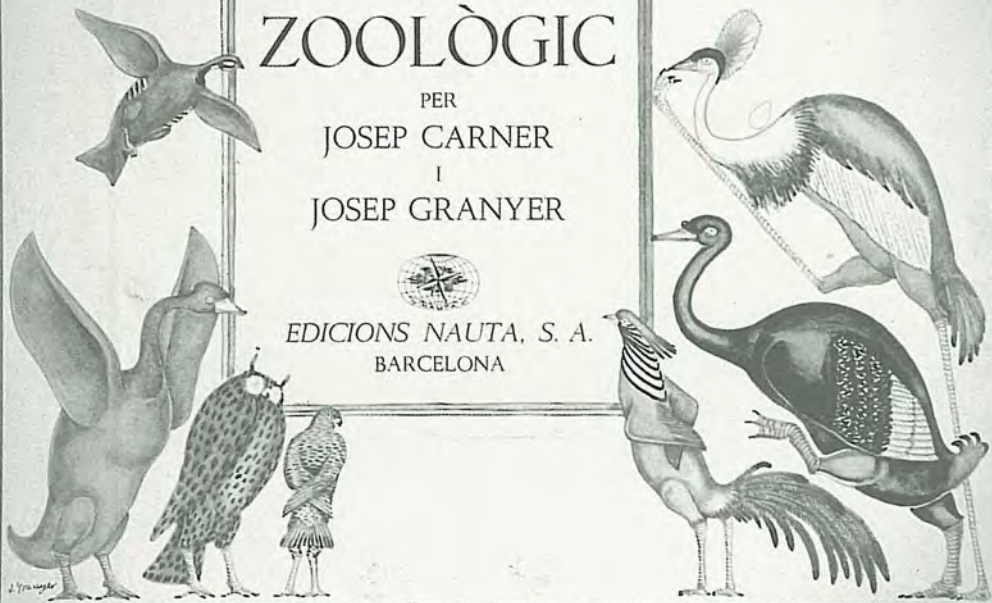
EDICIONS NAUTA, S. A. BARCELONA

MUSEU ZOOLOÒGIC

PER
JOSEP CARNER
I
JOSEP GRANYER

EDICIONS NAUTA, S. A.
BARCELONA

BESTIARI

1964

[Bes] Josep Carner | BESTIARI | Justificació per | Joan Fuster
| Pròleg per | Pedro Laín Entralgo || [marca tipogràfica]
| Edicions Nauta | Barcelona | MCMLXIV

154 poemes

En rústega imprès a dues tintes (negra i bistre). [Els exemplars preferents estan relligats amb tapes dures de color ocre sota l'enssenya de Les Edicions de La Rosa Vera i contenen un frontispici obra de Jaume Pla Pallejà (Rubí, 1914): un burí, que és un retrat del poeta, gravat a Brussel·les el febrer de 1964 quan el poeta va fer vuitanta anys.] Cobertes de cartonet, en blanc, amb sobrecoberta: JOSEP CARNER | BESTIARI | Edicions Nauta; dades que es repeteixen al llom. Format: 25,5 x 18 cm.; pp.: 208 [les pp. proemials—I-XVIII—són numerades en romanes] (26 plects de 8 pp.). Suport: paper Holanda, Japó, fil, corrent. Tiratge: 1110 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: dos fulls de respecte s.n.; [I] portadella; [III] portada; [IV] crèdits: *Depósito Legal*; [V-XI] *Justificació per Joan Fuster*; [XIII-XVII] *Pròleg per Pedro Laín Entralgo*; [19]-194 poemes; [195-197] taula: *Índex*; [199] indicació del tiratge: *D'aquest BESTIARI de Josep Carner se n'ha fet una tirada de | mil exemplars numerats del 1 al 1000, impresos sobre paper | allisat Torras Domènech de fabricació especial, amb el peu | d'EDICIONS NAUTA. S'han tirat també cent exemplars sota el signe de LA ROSA VERA que estan repartits de la manera següent: | Exemplar únic, sobre paper Holanda, amb l'original d'un | dels poemes del llibre, el retrat del poeta, tirat en paper Japó | nacrats, una prova d'estat i el coure inutilitzat. || 10 exemplars, numerats de II al XI, en el*

JOSEP CARNER

BESTIARI

JUSTIFICACIÓ PER

JOAN FUSTER

PRÒLEG PER

PEDRO LAÍN ENTRALGO

EDICIONS NAUTA

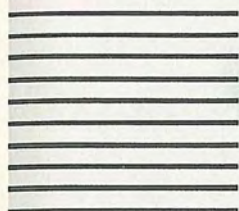
BARCELONA

MCMLXIV

mateix paper, amb | l'original d'un dels poemes del llibre i el retrat del poeta tirat | en paper Japó antic. || 30 exemplars, numerats del XII al XLI, en paper de fil Guarro | de fabricació especial que porta la filigrana de La Rosa Vera, | que contenen l'original d'un dels poemes del llibre. || 59 exemplars, numerats del 42 al 100, en el mateix paper. || S'han tirat també 10 exemplars que porten la menció Exemplar de Col·laborador, fora de la venda. || Els cent deu exemplars de La Rosa Vera estan signats per | l'autor i els dos prologuistes. || [Exemplar N° 00353]; [201] colofó: Aquest llibre s'ha imprès | en els tallers de | Gràfica Bachs, | de Barcelona, | sota la direcció de | Jaume Pla. | Es va acabar el dia | 13 d'abril de 1964; [203-208] tres fulls de respecte.

ENCIES DE PROVINCIA

1946

JOSEP CARNER

BESTIARI

EDICIONS NAUTA

5-II-64

ENCÍS DE PROVENÇA

1966

[EnP] Josep Carner | ENCÍS DE PROVENÇA | Enmascacioun de la Prouvènço | Charme de la Provence | Tèste catalan | Traducioun prouvençalo de Louis Bayle | Traducioun franceso d'Emilio Noulet | [marca tipogràfica] || L'As-trado | [Toulon] 1966

1 poema

En rústega amb cobertes de cartonet i sobrecobertes de paper amb solapes. Al pla de la coberta, reproducció, a dues tintes (negre i vermell), de la portada; a la contracoberta: motiu ornamental (un cavall alat) i al peu, a l'esquerre: 4 F., a la dreta: S.N.I.P. | *Aimé Rosso* | *Toulon*. A la sobrecoberta, reproducció de la coberta. A la solapa anterior: *Josep Carner* [breu biografia de l'autor]. A la contrasobrecoberta, reproducció de la contracoberta, sense la indicació del preu. A la solapa posterior, comentaris crítics sobre el poeta de Jean Cassou, Jules Supervielle, Albert Manent, Giuseppe Ungaretti. Format: 17 x 13 cm.; pp.: 24 (1 plec de 24 pp.). Suport: paper corrent. Tiratge: no consta. Preu de venda: 4 francs.

Contingut: [1] en blanc; [2] al peu, crèdits: *Tôuti li dre soun reserva* | *Tous droits réservés*; [3] portada; 5-23 poema [cadascuna de les cinc parts del poema i les traduccions ocupen quatre pp. distribuïdes així: la primera, text català, la segona traducció francesa, la tercera traducció provençal, la quarta en blanc]; [24] colofó: *Acaba d'estampa lou 30 de Juliet de 1966* | *De-post legau d'ou 3en. trimèstre*.

JOSEP CARNER

ENCÍS DE PROVENÇA

ENMASCACIOUN DE LA PROUVENÇO

CHARME DE LA PROVENCE

Tèste catalan

Traducioun prouvençalo de Louis Bayle

Traducioun francesco d'Emilio Noulet

L'ASTRADO

1966

EL TOMB DE L'ANY

1966

[ToA] Josep Carner | EL TOMB DE L'ANY | Pròleg d'Albert Manent || [Barcelona] 1966 | Edicions Proa

92 poemes (ordenats en quatre seccions)

En rústega amb cobertes de cartolina marronosa i amb solapes. Al pla de la coberta: Josep Carner | El tomb de l'any || [marca tipogràfica de la col·lecció, Els llibres de l'Òssa menor, impresa sobre un fons de color]; al llom: número dins la col·lecció (53), autor i títol; a la contracoberta: Edicions Proa. Format: 18 x 13 cm.; pp.: 128 (16 plects de 8 pp.). Suport: paper de fil; paper d'edició. Tiratge: 1600 exemplars. Preu de venda: no consta.

Contingut: [1] en blanc; [2] responsables de la col·lecció: Comitè directiu || Josep Pedreira | Albert Manent | Joan Colomines; [3] portadella: títol | [marca tipogràfica de la col·lecció]; [full de làmina s.n.]; reproducció d'un retrat del poeta [dibuix de Ricard Canals (Barcelona 1876-1931) realitzat anys enrera (?1927?)] [5] portada; [6] indicació del tiratge: *L'edició d'aquest llibre de | Josep Carner | EL TOMB DE L'ANY | amb un pròleg d'Albert Manent | i un dibuix de R. Canals, consta | de 100 exemplars en paper de | fil i 1500 exemplars en paper | d'edició.* || a peu de pàgina, crèdits: *copyright 1966 Aymà, S.A. Editora - Barcelona | Dipòsit Legal [...] | Imprès a Tallers Gràfics Angel Estrada - Rabassa, 11 — Barcelona; 7-13 pròleg d'Albert Manent; [15] dedicatòria: A Émilie Noulet, | la meua esposa, amb amor; | a la confident, amb gratitud;* [17]-44 PRIMAVERA; [45]-71 ESTIU; [73]-92 TARDOR;

JOSEP CARNER

EL TOMB DE L'ANY

Pròleg d'Albert Manent

1966

EDICIONS PROA

[93]-120 HIVERN ; [121]-126 taula: *Índex*; [127-128] en blanc.

Data d'aparició: abril [Font: *Serra d'or*]

JAUME COLL
UNIVERSITAT DE BARCELONA

Josep Carner

El tomb de l'any

